

Tervetuloa vitsitsikseen podcastin pariin!

Jälleen kerran minä olen Heikki Vilja ja meillä on vieraana täällä stand-up-komikko Saana Peltovan.

Tervetuloa!

Kiitos!

Ole hyvä.

Tämä oli vasta tokaotto minulla tuohon introon. Aika hyvin meni.

Ai osaksi, että sä yhdessä useampi.

No ei, ei, mutta nyt mä jouduin.

Okei, mä olin valmiina tässä autoa.

Sä olit valmiina, sä olisit ponut tuurata mua siinäkin.

Paremmiin.

Mitä kuuluu?

Aika hyvää.

Miksi?

No kaikki, mä aina pelottaa sanoa, että kuuluu hyvää, nyt tekemi eli koputtaa puuta.

Mulla on sellainen olo, että sitten jos jotenkin kuuluu hyvää ja on onnellinen ja kaikki on hyvin, niin pitää vähän varoa, että jos alkaa liikaa,

jotenkin fiilisteleestä tai varsinkin sanomaan ääneen, niin kohta tapahtuu jotain hirveä.

Aivan. Tää tulee ulos varmaan 11-15, niin ehkä siihen mennessä sujelma on jo muistunut ihan kamalaksi.

Koko Suomellinna on uponnut mereen.

Apua älämano.

Mitä, mitä, mitä tämä on yksi asia mistä mä oon puu? Mitä tuntuu keväänen Suomellinna?

Sä asut siis Suomellinnassa?

Joo, se tuntuu ihanalta kaikkina vuoden aikoina.

Joo.

Mä en oo saa vastata tuohon kysymykseen, miltä tuntuu keväänen Suomellin.

No ei se ole ollut hyvää kysymys.

No ainut sinun, totta kai mä odotan sitä, että kesä tuntuu hyvältä ihan missä vaan.

Ja Suomellinnassa kaikki sää tuntuu hyvältä vähän mä pelkään.

Tuntuu oikeesti, eikä se on aika kylmä sit kuitenkin talvella hirveä myrskyjä?

Siis joo, mutta ei tuolla jakomässäkään mitään herkkuvaa ole.

On jakomässä ikunen kesä.

Siellä on ihanaa joo.

Minusta tuntuu, että siellä on se meri tuuli ja semmoinen, mutta siellä on niin nättiä aina, että siellä ei ole koskaan etekin semmoista rumaa tai hirveitä.

Sitten täytyy vaan pukeutua kunnolla.

Niin ja sitten se on talvella, mä oon siis pari kertaa ollut siellä, tehtiin jotain 2000-luvua alussa jotain semmoista prokkista, oli viikon siellä Suomellinnassa joka päivä.

Niin se on kyllä talvella ihan erilainen, kun siellä ei ole yhtä ihmistä näy missään.

Lunta pakkautuu silleen odostia.

Se on hyvin semmoinen niin kuin...

Satu maa.

Joo.

Talvinen muumilla aksataan joku semmoinen.

No nimenomaan.

Joo.

Joo.

Mitä sä olet asunut siellä kauaa?

No nyt kahdeksan vuotta tulee tänä kesänä.

Etkää jo muutta pois?

E.

E.

E.

Eihän se tarttekaan, kun sinne on päässynyt.

Niin toivottavasti aina välillä en mä sano mitään kauhusken harjomaan.

No ehkä jotakin hirveätä tapahtuu, että valtio myysin jollekin.

Venäläisellä.

Tää jollekin.

No niin.

Niin just siitä on jonnekin austraalialaiselle sijoitusyhtiölle.

Se on, että se tulee luksushotellani.

Niin jotain sellaista.

Joo, joo.

Niin sitä mä oon niin kuin miettinyt, mutta kyllä siitäkin sit selvittäis, mutta on se...

En mä parempaa vaikkaa keksin.

Miten sun hetkinen, onks sun lapsi yläasteellä jo?

Kuudennella nyt.

Niin et se käy vielä siellä kouluun siellä.

Siellä on alaaste.

Yläasteellä pitää mennä ainakin muualle.

Joo.

Miten se sitten...

No ei, se on vaan lauttavatkan.

No sit sekin on niin söpöä, että ne voisivat siellä.

Sit ne uudet seiskaluokkalaiset, yhdessä porukas mennään aina.

Mulla autalla sinne kruunikkaan.

Niin, kyllä mä luulen se selviä.

Niin, ei siis niin kaukannossa koulu.

No miten se sitten vaikuttaa?

Mä muistan, että sulla on ollut joskus vaikeuksia keikkareisuudet.

Sun pitää olla, milloin viimeinen lautta lähteekään.

Niin sun pitää olla sitten...

Kaks, kakskyt lähteä.

Niin arvemmistä nyt noin myöhästymään.

Joo, enkä mä sitten tuu, jos on semmoinen tilanne.

Sit mä jään hotellin, jos mä tiedän mä enen.

Ootko jokin myöhästynyt ja joutunut nukku siellä, mikä se on se...

Kauppatorilla se lippuu odotushalli.

En.

No ehkä se on se, mitä suurin tapahtuu nyt.

Tää podcast käsittää tosi kauan.

Tää loppuun vastaan.

No niin sit on aika lähellä.

Tänne etiä yöks.

Se on varma.

Okei.

Mä tein mun suurta taustatutkimusta sua varten.

Eli aamupalan yhteydessä kuuklailinsua.

Hirveätä.

Se oli hirveä hyvä.

Mut oot sä siis lahdesta kotosiin?

Sit mä oot sä syntynyt lahdossa?

Tää on tosi...

Joo, mä oon siis syntynyt lahden keskus sairaalasta.

Mutta mun passissa lukee syntymäpaikka Pieksämäkin.

Miksi?

Koska mä siis...

Se on varmaan ollut itsekkin silleen, että mun äiti on ehkä ollut niinku kirjoilla Pieksämäillä silloin.

Et kun se on sieltä päin kotosiin, niin se on ollut ehkä kirjoilla siellä vielä mun syntymän aikaa.

Mutta sit se on ollut lahdessa silleen, että se on synnyttänyt mut siellä.

Mut asuiks se siis siellä lapsuudessa?

No en.

Missä?

Sitten mä oon viettänyt mun varhaislapsuuden Mikkelissä.

Okei.

Niinku sen kaikki päivä kotivuodet ja ekan luokan.

Ja sen jälkeen muutettiin sitten lahteen vähäksi aikaa.

Siis hän saa vuolaisen.

Hirveätä niin.

Joo, mä en oo huomannut silleen.

No ehkä se on kun mä oon ollut yhdeksän kun mulla on muutettu Helsinkiin, niin sitten mä oon jotenkin juurtunut tänne enkä.

Niin.

Ei mä jotenkin.

Mut siis Mikkelissä mutitte lahteen?

Joo.

Siellä vain pieni hetki puoltoista vuotta.

Niin just.

Ja sit Helsinkin, minä Helsinkin te mut.

Alpila on siihen Linnanmäänvierään.

Niin sitten mä oon niinku viettänyt mun lapsuusnuoruus vuodet siellä.

Kauhetaan.

Linnanmäänvieressä Alpilassa ja nyt asuu Suomen Linnassa.

Voi itse.

Linnanmäänvierissä Marjanielmässä ja Katja Nokalla ja Kääpylässä.

Joo, sulla on kyllä noin just Helsinkin huonoimmat alueet.

Hetsä nyt ne kaikki jako mä kelaistut tätä kuuteleella.

Mut oon mä myös asunut Kontulassa vähän.

Eka meillä oli semmoinen tyttö kommuniisiä hetken.

Niin.

Mä oon asunut kaikkialla.

Mut mikä, mihin sä identifioidut ehkä ennen?

Onko se niinku Helsinkiläinen?

Helsinkin ehdottomasti.

Joo.

Ja kyllä nyt jotenkin myös ihan toi niin kun Suomen.

Suomen.

Joo.

Ja se eriyy siitä kestä, että silleen pikku musta saari.

Niin.

Mikä ne onkaan ne saari.

Ja sit mä jotenkin vaan niinku identifioidun sinne mun omalle pati ollaan.

Joo, joo, joo.

Pikkule omaan sänkyyn.

Joo, joo.

Mä muuraan itteni sen.

Se.

Hyvä.

No tota mitä sä teit lapsena?

Siis sä muutit muutaman kerran, mut mikä sulla on niinku kiinnosti?

Hmm.

Tai oliko sulla jotain niinku?

Ripu, miettei.

Harrastuksia, harrastut se jotain.

Mä oon olleet vähän semmonen niinku keskejättä ja loikkiä.

Musta tuntuu, että silloin niihin aikoihin kun me uskuttiin siin lintsi viedässä, niin ehkä mä harrastin eniten sitä linnanmääl käymistä.

Niin.

Mä olin koko aika siellä.

Me käytiin siellä ihan hirveästi ja sit tota sit silloin, jos ei, jos ei saatu vanhemmilt

rahaa siihen linnanmään rannekkeisiin, niin sit me pummattiin aina sieltä

niilt ihmisilt, ketkä tuli linnanmäält ulos.

Niin.

Kun sit hän sieltä valustaja jengiä, vaikka kolme tuntienne sulkemisaikan me pyydettiin niiltä, et saadaas me teidän rannekkeet, sit jos ne varovasti silleen teppi auki, niin

sen sai vielä kiinnitettyä takaisin.

Ja sit hän ranneketta näyttämällä pääsi sisään, niin sit me tällä tavalla huiaamalla saatettiin olla siellä lintsil vaikea joka päivä.

Okei.

Ja ne eikin huomannut sitä.

Kerran kävi niin, että siinä portilla se joku, joka katsosti ranneketta, niin se laittui sormenssineväliä niinku vähän kokeilijat, lähteeksi auki.

Ja sit meillä lähti ne auki, mut meillä oli selitysvalmiina.

Mähän on maailman paras selittäjä.

Niin selitin, että me ollaan siis ostettu ne rannekkeet sieltä aamulla, mut kun me ollaan välillä käyty kotona syömässä ja sit me tiskattiin meidän

louna-astijat, niin siihen on varmaan roiskunut vettä, et sen takia se aukesi.

Ja se meni läpi, niin sit ne laittaa meille uudet rannekkeet.

Niin, kun te tiskasitte.

Niin.

Toi on hyvä selitys kaikkea.

On se, kyllä.

Me ollaan menty esimerkiksi, siis mitäköhän me ollaan oltu 11-vuotiaita.

Me ollaan menty Aliscooperin sekä Iron Maidenin jähallin keikoille.

Joo.

Selittelen.

Lintsi ranneke.

Ei, Lintsi ranneke vaan selitetty siellä ovella, et isottojat varasti meidän liput läpi meni.

Ensimmäinen.

Mitä on saatu, mikä hieman, tai minun on saatu syntyy.

Seiskä yhdessä.

Seiskä yhdessä, että minua on vuoden nuorempi.

Niin, täytän nyt 40.

Eli joskus 90-auttelua Aliscooperin keikki.

Jotain sellaista, joo.

Mä ajattelen, että aina tuolla sitä ei mä siis mistä mä tiedän.

Mutta mä jotenkin kuunnellaan sun tarinoita, et sulla on ollut paljon tuolla sitä hyvin, niin kun sä oot mennyt aika vapasti tuolla ympäriinsä.

Kyllä.

Joo.

Ei mulla ollut oikea kotiin tuloa.

Ei.

Tai mitään, että aika semmonen niin ku vapaa kasvatus on ollut, niin kyllä.

Miten?

Sitä on käytetty hyväksi ja sekoiltu.

Mutta käy.

Niin.

Nimenomaan on sekoiltu, et ei ollut silleen niin ku.

Ei ollut silleen, että olin silti luottamuksen arvoinen.

En oo ollut luottamuksen.

Arvoinen.

Mä oon niin ku sekoiltu.

Mutta sit mä oon vaan tyytyväinen, et on niin ku säilytty hengissä

ja ilman semmosia vakavit raumoja.

Niin sit mä oon tavallaan vaan jotenkin ilonen siitä, et onneksi on jotenkin vähän vähän semmonen likan ja tahran menneisyys.

Niin.

Ei tavallaan tarvii jäädä mitään katumaa, et nyt voi elää tämmöstä puhtosta aikuisuutta.

Hyvin mielin, et on koettu se.

Mutta et ei mitään semmosia liian raukaa.

Niin.

Mä en oo niin ku piikittänyt piriin tai ollut mitenkään vankilassa

tai niin ku tappanut ketään tai mua ei oo raiskattu

tai mitään niin ku semmos superpahaan,

ei oo tapahtunut, et se on ollut vaan vähän siihen rajankin.

Niin, mut semmosia jo, vähän se on niinku itsekin mietti,

omaa nuorutta sun muuta, niin on sille, et

tavallaan käynyt hirveä hyvät tuuri, et mitään ei sattunut.

Kyllä, kyllä.

Et jää se vaan yhden pieleen menneen niin ku,

minkä tahansa teemme.

Joo, joo, joo.

Ja siis niitä, muste, et nyt jälkeinpäin,

katsoo niitä omia teinivuosiaan, niin

sehän vaikuttaa siltä, et ikään kuin muil taas

kavereidenkaan niinku yritetty päästä hengestämme.

Joo.

Et jos oma lapsi eläisi silleen, niin ku mä oon elänyt sillon,

niin se ois hirveätä.

Mut ne on kilttejä ne lapset.

Niin on.

Niin on.

Ja niin on ihan hyvin kasvatettu.

Niin on.

Mä luulen, että tämä vika on siitä, että meillä on ollut huonot vanhemman.

Niin on.

Ja me ollaan itse niin hyviä.

Niin mä.

On mun vanhemman tänne kuuntelelta podkesti.

Joo.

Te oot ollut ihan hyviä.

No mut toi on hyvä.

Mut olik sulla sitten tota, olik sulla jotain niinku,
mitä sä ajattelit, et se us tulee isona.
Tän kaiken.
No siis se.
Se kuallu lisää.
Joo siis siellä on, no ihan ensimmäisenä,
joskus niinku varhaislapsuudessa mun elma oli,
et mä haluisin olla kaupankassa.
Okei.
Sen takia, koska mä näin aina, toki ku äidinkas käytiin kaupassa,
niin mä näin, et kaikki ihmiset aina anto rahaa kaupankassalla,
niin maatteleet hän mahtaa olla rikasta.
En oo rikasta.
Joo, mun lapsia on us kansalla kaupankassa.
Joo, et ku kaikkiaan sitten myös saa vaiheesta,
jos et se ei saa pitää niitä rahoja.
No ei virallisesti, mut kyllähän nyt oikeesti.
Niin sitten jossakin vaiheessa,
sit on ollut jotain semmoisia ihan typerialapsuudena,
et mä oitekin haaveellu,
vaan joku toimiston täti,
kun niillä on niitä papereitä ja klemmareitä ja reijittimiä,
ja nitojia, se oli jotenkin jännittävää.
Mutta sit semmoinen,
ehkä sit semmoinen oikee ensimmäinen unelma,
jossakin vaiheessa mä halusin tosi pitkä ja tosissaan,
niin kyllä näytteliäks.
Ja mä luulin, että se on se, mitä mä haluaisin,
ja tavoittelinkin sitä ihan oikein kunnolla,
varmaan kymmenen vuotta.
Ja se olikin jotenkin silleen semmoinen läheltä piti,
ettei se ois onnistunut.
Miten tota tavoittelit siis harrastiksi,
jäi jotain työtä ja vai pyrit kouluihin?
Joo, siis mä olin kellari teatterissa vuosia,
ja sitten hain monta vuotta teatteri korkeeseen ja nätyyn.
Ja sit se oli,
ja sitten opiskeli vielä jossain opisstoissa teatteria,
ja et se oli tosi semmoista kunnianhimoista,
ja ammattiin tähtäävää.
Ja sit mä uskoinkin itteni jotenkin siinä,
että vaikka nyt itse sanonkin,
et must tuli aika hyvä siinä,
ja mä oon saanut jotenkin semmoisiltä merkittäviltä

alan ihmisiltä semmoista palautetta,
että muuhun uskottiin,
että mä uskoin, että tämä tulee tapahtumaan.
Mutta sit kun se ei vaan tapahtunut,
niin sit mä luovuin siitä,
koska mä ajattelen, että se oli liian työläs harrastus.
Ei teatteria voi harrastaa silleen,
että istaisi viidästä kuuteen, vaan...
No ei, eikö se on koko...

Joo.

Toisin mä harrastin,
no mä muistan lapsena, olin työmäännäyttä,
mä olin työmäännäyttä, mä olin työmäännäyttä.
Me se oli hirveekla tiistaisin ja keskiviikkosin harjoitukset.

Okei.

Ja sitten näytöskaudella.
Mutta sit se ei ikinä esimerkiksi ollut,
että kun ensin jota lähinnin,
oli silti vaan varattu ne kaksi,
et se oli niin kuin tällaista harrastustoimintaa.

Joo.

Mut oli hän se silti hirvee intensiivistä,
kun hän se silti joudut tekemään vapaajalla muuta.

Joo.

Mut mä hän on siis,
eikä se on nyt,
eikä se nyt on jossain leffas?
Voi onko tää jotain, mistä sä puhut?
Mä en tiedä, Saks.

Niin.

Saks, mä...

Siis on se...

Oot se sitten,
somessa ainakin julistanut.

Saks, mä en tiedä,
mä en tiedä, Saks.

Mä niinku yksityiskohtiin.

Ei, sä tarvitse yksityiskohtiin,
mut siis tavallaan,
että nyt hän sä oot,
näyttelemässä.

Mut siis se on tosi pieni.

Mitä sitten,

sulla ei ole kuvaa rooli,

jumalauta?
Todella,
siis todella pieni,
ihan pari kohtausta.
Ihan pari kohtausta,
vaan minä täällä valkokangasta ehtenään.
Kauhe,
nyt tää on se,
se tapahtuu huonosti.
Nyt jos mä niinku puhun siitä,
niin sitten tapahtuu niin,
että ne mun kohtaukset leikataan poista.
No kyllä mä voisin kertoa,
se on siis
Mia Tervon
toinen pitkä elokuva ohjus.
Se on siis,
kyllä se on ihan julkista,
että se leffaan tulossa.
Niin tota,
siinä,
tosi pieni rooli,
jos se ei sitä leikata pois.
Ei sitä leikata pois.
Ei.
Me leikataan sitten,
tää podcastist pois,
jos se leikataan pois,
me leikataan tää pois.
Mutta mitä kautta sä oot?
No, Mia pyysi mut siihen.
Mia pyysi tuo.
Niin.
Tunneks sä sen jotenkin?
Joo, tunnen.
Niin.
Tunnen, tunne.
Ei siis tota,
tunnen joo,
siis me ollaan
hyvin ystäviä
vuosien, vuosien takaa.
Niin.
No mut on,

ja mä oon nähnyt sut itse asiassa
teattorilavallakin.

Eikä.

Mikä brokkis?

Eidin järnin sen jessika.

Enkä ollutkiin aika hyvä.

Oli.

Oli, kun hän se paskavet on just siellä.

Ei, kun se oli oikein hyvä,

kun se oli ajan hemmetin hyvä,

hyvä näytelmä,

joo, niin oli, joo.

Ja hyvä,

hyvä kästingi.

Joo.

Siinä on se hirvein.

Lindholmin Markohallisina.

Joo.

Ja sit se etki,

kun se jessika oli jessikaa.

Se on, kun mä...

En mä pysty sanoa sitä.

Mä en enes muistaa, mikä...

Se on siis Leia Klemolan.

Leia Klemolan,

joo.

Ja sekin kävi kattoo sen.

Joo, sehän käy paljon kattomassa.

Kyllä mä olen kaikki vaan maailmaa.

Ja sekin kehumaa.

Se on ollut,

mutta siis mä muistan sen,

että se oli oikein,

se oli oikein hyvä siinä,

ettei se nyt niin,

kun sille mä voin vetää se ylitä,

että minä olen siitä puhunut.

Joo.

Nyt loppu kehut saatana.

Mutta okei, näyttelijä,

se ei ollut niin kuin muuta sitten,

mihin tähdetään.

No sit oli,

niin mä varmaan luovuin siitä,

sit ehkä sen takia,
et sit mä,
tai juuri sinne,
et ehkä mä tarviin sit jonkun uuden unelman.
Ja tota,
no sit seura...
Sit mä ajattelin jotain,
et joku semmonen ammatti pitää saada,
mikä yhtekin kivaa.
Joo.
Mä en mitään paskaa tekemään.
Niinpä.
Se oli selvä.
Ja sit se seuraavaa etus,
se oli se,
et mä ajattelin,
että miten jos must tulis radio toimittaja.
Ja sit mä vähän aikaa opiskelinkin sitä,
mutta tota sit mä aika nopeasti,
mä et itse asiassa sen koulun kesken,
kun mä jotenkin sain sitten alalta töitä,
jo siinä opiskeluvaiheessa.
Ja sit mä kiinnostuin radiodokumenteista
ja pääsin ylle tekemään niitä.
Niin se oli kyllä,
se oli tosi kivaa
ja se oli ehkä jopa semmoista,
mitä mä olisin varmaan voinut onnellisena tehdä
loppuelämäni.
Sit se,
sit se ehkä,
niin se katkes sitten siihen,
kun mä sain lapsen
ja jäin sen kanssa kotiin
ja sitten sen lapsen jälkeen,
tai tavallaan sitten,
kun se lapsi tuli siihen ikään,
että sen voi laittaa päivä kotijana
ja sit piti vähän uudestaan miettiä,
että no,
mitä mä teen.
Eikö sä tehnyt silloin,
kun sä oot stand-upin,
eikö sä tehnyt jonkun radiodokumentin

stand-up-komiko?

Joo, tai mä...

Siinä oli...

Yhtymisestä.

Paulina Motturi oli siinä

vähän semmoisena pääjehmuna,

vähän sitä niin,

kun Jeesallin sinne,

että se oli enemmän ikään kuin hänen brokkis,

mutta joo, kyllä,

joo, mä olin siinä vähän semmoinen

niin kuin päähenkilö.

Joo, aivan.

Niin mä muistan jotenkin,

et siin kertoo niin,

kun mä muistan kuunelen,

niin jostain syys mä muistan,

kun mä oon ollut mielen,

mä oon kuunneet sitä tapannella alepassa,

varmasti jaksallis, mä mietin,

et eihän se siellä tapahtunut.

Mä olin unohdannut tuon,

toi on varmasti...

Joo, kun en mä olit kotona,

varmaan oli lapsi sinne on pieni.

Joo.

Eihän jotain,

ja sit sä samalla niin kuin,

kuuluu vähän semmoisen

niinku lasten ääntä,

ja sit sä samalla pohditsis,

nyt pitäis vitsenä,

ja jotenkin pitäis miettiä,

ja niin kun tekee,

että se antoi uusi,

hyvän kauttisen kuvan tästä,

että miten tämän pitäis

sitä elämää,

pienää ihmistä hoittaa,

ja kaikkea maksaa laskut ja muuta.

Joo.

Joo.

Mutta tota,

mikä sitten tää oli tää sun...

Sä oot bunnu näistä lavalla,
niin mä voin suoraan kysyä.

Joo.

Siis, minkä iimen takia
sitä itse strippariksi kuopioon?

Oliko sekin...

Olin,

siis tää on ihan tämmönen klassinen,

oli nuoria,

tarvitsin rahaa,

tota niitä,

tota...

Siis se oli,

siis se on,

se oli niinku niin typerä juttu,

että siis,

mä oltiin mun ystävankas kuustoista.

Joo.

Ja sit oli joku oikeasti se semmoinen

fantasia siitä,

että

miten siistiä ois vaan niinku muuttaa

omaan kämppää.

Joo.

Ja silleen, että ois massi.

Ja ehkä just oikeasti se,

niinku,

no ensimmäinen,

ja se ei ollut mikään,

niinku tähtäisesti stripparihomma,

vaan me vaan mietittiin sitä,

että mistä me saadaan rahaa.

Niinpä.

Ja sit olettiin selaamaan niitä

Helsingin sanomien työpaikkailmoituksia,

siitä ihan paperilehdestä,

ja sit siellä

pompas esiin

semmoinen

ilmoitus, että

palkataan erottinen tanssia,

palkka 10 000 markkaa kuukaudessa.

No, etasin.

Ja se oli siis silloin,

kun me oltiin kuustoista,
mitä se on ollut,
jotain yli...
No, se oli järjestelmää kuustoista.
Viisi jota,
oli siis se,
niinku se tuntu samalta silloin,
kun mitä nyt toisi,
niinku 10 000 euroa.
Joo.
Et se oli oikeasti silleen,
niinku, et nyt,
nyt ruvetaan tekemään rahaa.
Niin tota,
ja sit,
ja sit oli varmaan se mielikuva,
yhdenkin siitä,
että
joku maajamivaisiin
perustuva
mielikuva,
sit strippari urastaa,
että miten se olisi aika
glamouria.
Joo.
Niin tota,
sit mä lähdin sinne, mutta tota...
Ja siis se oli kuopioon.
Kuopioon.
No sehän sinähän se
maajamivaisin
glamouria,
aika lavaa.
Se karisi siellä
puoltoista vuorokautta
jaksoin,
sit mä totesin,
että se ei taa mun puolikapuolta.
Olik sehän siis,
sehän teit sitä,
niinku, olit.
Täskynyt, et sä oot 16?
Tiesi.
Tiesi.

Ne tiesi, että mä oon 16,
ja ne sanoi mulle,
et jos joku asiakas kysyy,
nii sanoi,
et sä oot 19.
Voi.
Hyvä luo.
Toi oo.
Näin vanhempana nyt mietit,
munkin vanhempi tytaro 15,
jos nyt mun...
Vuoden päästä.
Joo, Joo, Joo.
Hän ei saa kuuna tätä podcastia.
Niin, mutta hänelle
terveysiä,
et jos heikin
teiniä käset,
tytöt nyt kuuntelee tätä,
niin mä oon myös olleet
nuorena töissä
Hesburgerilla,
ja se oli huomattavasti
nöyryyttävampaa,
et ei sinne...
Mette Hesburgeri.
Ei ku mieluummin strippareksi.
Mette Hesburgeri.
Hesburger on hyvä.
Kyllä mä mieluummin
menisin strippareksi kuheeseen.
Mette strippaa,
mä Hesburgerin.
Se on toinen raja.
Joo, se on,
niin ku joo.
Okei,
no mut toi on hauska,
kun sä oon,
mä oon joskus kuunnatut,
sä oot paljon kertonut
noita sun tarinoita,
vapaalla,
ja nehän on niinku,

niinku tiedetä,
että se tänä perustuu,
mukaan totuuteen,
niin mä oon.
Niin, ei.
Joo.
Ja mulle se on jotenkin,
mä aina välillä mietin,
että luulen,
kunhan ihmiset,
että mä valehtelen.
No kyllä,
nää välillä tulee muuakin,
kun sulla on välikysy.
Onks sulla oikeasti lapsi?
Joo.
Miksi mä sen valehtelin?
Niin ku tästä kaikesta,
mitä mä valin,
niinku kerron lavalla,
niin mietin,
että se ei ole totu,
et on varmana naista saanut sinä.
Niin,
no siis,
kyllä mä luulen,
mut kun se on jotenkin se,
sama kuin se tarina sulla siitä,
siitä päälle pisaamisesta,
tai se,
hässäkää,
mitä mihin mä nyt tänne tässä lähde,
niin sehän,
kun se on niin älytön,
et sit jotenkin se,
et eihän to,
eihän kuka keksistoon.
Niin,
ja sitten se päätty vielä siihen,
että mä pöllittää sen näin,
ja se auto.
Niin,
niin siis,
mikäsikään sen silloin,

kun sä varastit sen?
Olti siis,
kyllä mä varmaan silloin taidettiin,
olla kuitenkin 18.
Niin,
et ei se ollut niin suuri rikossa.
Ei,
oli jo ajokortti.
Ei ollut.
Mutta sai dokaa.
Sai doka.
Eli siis,
te päädyitte jatkoille jonnekin,
jonkun ajalluajan.
Joo.
Sit sehän,
niin.
Niin,
kusti sen päälle ja pöllittiin se auto.
Nimenomaan.
Se kerjäs sitä.
Ei sitä auton pöllimistä,
vai?
Ei,
ei sitä se,
mutta se oli luvannut sen,
joo,
sen kusi homman,
se pyysi,
ja me kiltisti,
toteutettiin hänen fantasia,
mutta se auto me pöllittiin sen takia,
koska se oli luvannut,
että se järjestää meille kyydin,
kotiin sen illan päätteeksi,
ja sit se pettiin sen lupauksen,
koska hän sammu,
joo.
Niin tota,
sit,
me oltiin tavallaan oikeutettu,
oli se oikein.
Mutta poliista ei pysäyttänyt tai mitään.
Ei ku pysäytti,

siis luojan kiitos,
me oltas kuoltu.
Tääkin oli varmaan yksi tämmöinen tarina,
missä oltas kuoltu.
Joo siis,
onneksi,
että se olikin pel...
Joo siis,
meillä oli kaunis ajatus siitä,
että siis,
ja se ei ollut vielä mikä tahansa auto,
vaan semmonen sairaa,
maakee, kulla,
väri,
avojenkirauta.
No niin.
Niin tota,
niin siinä oli ihan tämmöinen telma,
ja Luismeninkin me lähtiin.
Ja se friendi vielä,
pölli sieltä,
kämpäs sen äijän kaikki viinat,
missä niin,
että meillä oli siis,
se näky on ollut,
kun poliisit on löytänyt me,
että se kulla,
väri,
avojenkirauta,
takapenki täynnä viinakasseja,
niin kun tyhjennetty sieltä,
kämpäs sen äijän kaikki parikaapit,
ja sit lähdetty,
sillä ajatukselle,
että nyt lähdetään Stadiin kruisalle,
otetaan vähän hyvän näköisiä jätkiä kyytiä,
tulee hyvä loppuilta vielä,
mutta sit onneksi poliisit löysimme,
että ajoissa,
ja tota,
sit se matkatyssä siihen,
mutta se varmaan koitu,
sit meidän pelastuksessa.
Se on varmaan,

varmaan ihan hyvä.
Tuli sit,
tuli seuraamuksia sitten.
No mä pääsin,
kun koiran verajasta,
kun mä en ajanut,
ja se äijä ei halunnut ostaa,
sit syytettä siitä pöllimisestä,
niin mä selvisin sit kuivijaloin,
mutta mun ystävä sai kyllä,
hän sai sitten syyteet ja tuomiot,
korttita ajoista,
ja törkeästrattiopumuksesta,
tämän el tuli sit ihan niin kuin ehdollinen,
tuomio ja sakot.
Niin kuin kuuluukin.
Niin kuin kuuluukin.
Niin, hänkin on nykyään kunnollinen ihminen.
Hän on nykyään stripparinan kuopuksiossa.
Ja yhä sanoo,
samaa sanoo sen omista.
Kuka taansa kysyi,
niin saat 19.
Joo.
Mä olen 44.
Mutta saatky teinut kaikkiaan,
mä kattelin nopeasti,
jota jossain sanoit,
että sä olit myös puhelimityjänä hetkeä aikaa.
On.
Siis mä oon asunut joka paikassa,
ettei tehnyt kaikkiaan maailmaa ammattia.
Tää on tämä juttu.
Joo.
Mutta oliko sinä jossain
harrastustunut,
että sinulla kans sinulla oli se puhelimitynti,
että se tavallaan oli niin kuin,
että sä ei rahaa,
mutta sit sinä tuntuu jotenkin kamalaan.
Joo, siis mä lähdin siihenkin sille,
ihan kunnian himosesti,
et en mä mennyt mihinkään,
kenenkään toisen toimistoon,

vaan oma firma pystyy.

Okei.

Nyt niinku kauppalehteen yrittäjille.

Joo.

Ja semmonen tota,

ja sit siinä,

ja totta kai sitten,

mä olin totta kai,

mä nyt olin siinäkin hyvä.

Tietysti.

Sitten, niin tota,

niin kyllä mä siinä,

kyllä siinä pystyy tekemään semmoista,

niinku, mitä kahdemme,

siinä olisi voinut tienaa.

Oli se varmaan semmoista,

niin kuin et 60 euroa tunnissa.

Joo.

Et jotenkin,

et kyllä mä siinä,

niinku laskin, et olisin helposti voinut sitten

tehdä semmosen joku 8 tonniin 600 tai jotain.

Joo, et niin.

Et kyllä mulla olisin se ajatus,

et vaan tätä,

niin sit mä voin kohtasua jossain kartanossa,

mutta sit se duuni oli niin hirveetä,

et tota,

et mä niinku totesin,

et mä oon sun mielmin,

niinku turhoskapöntössä, kun tein.

Mä oon sun mielmin Suomen rinnassa.

Niin.

Mä tota,

mut siis se on ihan sama,

mä teen siis kolme viikkoa puhelimyntiin,

se ei ollut oma firma,

mä muista kans sitä oli,

niinku jotenkin,

mä huomasin,

et itse asiassa itse asiassa ei ennyt noin paljon.

Joo.

Mut sillä mä huomasin,

että tästä saa kyllä itse asiassa,

että se meni ihan hyvin,
mä huomasin, että mä olin mukasoittelin,
niinku kans niitä,
et kun ne kattoo,
niin mä sinun on hirveetä.
No hirveetä.
Sitten vaan tajuus,
et ei tää niinku jokainen kauppa,
sit piti mennä soittaa semmoista kelloa,
vielä aina,
et on tehty kauppa,
et kaikki on se,
jee, jee, jee.
Niin mä tuli joka kertavaa semmonen,
et ainakin mä painon sitä kelloa,
mä sanoin, että ah,
taas menin siellä uuskaan.
Joo.
Palaatietkö lähti ja
ei mä pystynyt.
Joo.
Ja silloin siis,
parikymppinen,
ja sitten mä sen jälkeen,
mä lopetin sen
puhelimyyntihomman,
mä menin vähänks aikaa
tonne siihorssiin.
Joo.
Tiskaama.
No niin.
Ja se oli ihanaa.
Joo.
Mä nautin siitä,
kun mulla oli semmonen olo
sen puhelimyyntihelvetin jälkeen,
et mä teen tärkeitä työtä,
et kun mä tunsin,
et kun siinä puhelimyyjana on semmonen olo,
et jos mä en tee tätä duun,
niin kukaan ei jä kaipaamaan.
Me on niin kuin,
tämmöstä työtä
ei tarvita tässä maailmassa.

Mä tiskasin niit lautasia,
niin mä tunsin olo niin tärkeäksi
siellä ravintolassa,
kun mä ajattelin,
et miten paljon nautin
on lisen pitää ravintola-kokemus
on näille asiakkailla,
kun nii saa syödä puhtaista lautasiasta.
Ja siitäkin maksittiin 60 tuntidissa,
se oli hyvä.

Ei siipmasaa,
ei se oli varmaan joku 10 tunti,
mut mä olin niin onnellinen,
sit iskaaminen oli ihanaa.

Joo.

Reheellistä työtä.
Niin oli ja semmoista,
et joku,
siinä oli joku,
se oli tarpeellista.

Joo.

Mut kyllä mulla on jälkeen
semmoinen soittaa puolin myöni.
Kyllä mä yritän olla,
et mä en oo tylly,
enkä muuta,
kun mä mietin,
et se on sen duuni.

Tiiäkö,
et joskus ne on niin äärsyttäviä,
et mä jaksasit,
mutta niinku.

Joo.

Välillä peoo.

Tavallaan, et ok,
sulla jos siellä luu,
mut tää on sun duuni.

Niin,

ja sit mä aina yritän,
on varmaan joskus
kiireessä stressaantuneen,
saattanut olla tylly,
mutta yleensä mä kans
yritän olla kohtelijassa

ja jotenkin lämmin niille,
koska sit mä myös ajattelen sitä,
et tiskaamaan,
me tiskaa.
Niin,
ehkä pitäis antaa se vinkki,
myös strippariksi.
Strippariksi tai tiskaa,
varastelee autoja.
Niin.
Niin.
Okei,
mut missä kohtaa sun sit,
niin kun rupeistaa stand up kiinnostamaan?
No se ei niinku,
jotenkin itse sitä on alkanut
kiinnostamaan mua,
vaan se alkoi teki kiinnostaa mun kavereita,
et mun ystävä kalkopainostaa.
Mä hän vastustin tosi pitkään sitä.
Mä en ollu millään tavalla.
Siis vastustit stand upia,
vai ette itse meni sit esiin tämä.
Siis,
et en oo missään mielen osatuksista
vastustanut stand upia.
Vaan tota,
se ei vaan kiinnostanut mua.
Se ei kiinnostanut mua,
mun ystävät painosti mua siihen,
ja mä heti toriuin koko ajatuksen,
koska se tuntuu tosi ahdistavalta ja
pelottavalta ja mahdottomalta.
Ja mut sitten,
ne painosti mua niinku niin sinnikkäästi
vuosia,
et sit se lopulta jotenkin tiivistyy
sellaisen tilan,
et mulla oli sellainen olo,
et nyt mulla ei oo enää vaihtoehto,
ne vähän niinku pakotti mut.
Ja sitten,
mut sit,
niin ehkä se oli sit,

et kun mä jotenkin päätin
suostuus siihen,
sit siinä joku loksahdin,
et kyl mä sit saman tien aloin,
jotenkin et sit siitä tuli mun unelma,
et kyl heti ennen,
kun mä aloin tekee keikkaa,
mä menin
Jacqueb Yorklundin stand up kurssille,
niin kyl sit siihen mennessä,
kun mä olin sen päätöksen tehnyt,
et hyvä on, et mä alotan
justävien painostuksesta,
niin kyl mä sit päätin,
et nyt mennään sit Ooliin,
et ei se ollut mikään semmonen,
et mä aloin harrastaa,
vaan kyl mulla olisit saman tien se,
että okei, mä aloin tekee heti
sata keikkaa vuodesta,
ja
mahdollisimman pien mielellään
myös tienaamaan satatunniin vuodessa,
että tota nyt äkki.
Mitä vuonna sä aloittin?
2012.
2012.
Joo.
Oliks Jacqueen kurssillaan silloin
se, että piti esiintyy?
Joo, tai sai, se oli,
se oli pakki tietenkään.
Joo, se oli ehkä just se pelastus,
ei se mun eka keikka kestänyt,
varmaan kun 15 sekuntiin,
mulla oli vaan yks lyhyt juttu,
mutta ilman si tämän
olis ehkä uskaltanut sit Roxyin ikinä,
et kun se oli niin pelottavaa.
Okei.
Missä se on Jacqueen,
tämän kurssin keikka?
Siis se oli siellä,
se oli ihan vaan niitten

niitten niinku omien
kurssilaisten edes,
että se ei ollut julkinen.
Niin, se oli semmonen, okei,
joo, joo, joo, joo.
Joo.
Siis oli se 15 sekuntiin.
Joo.
Siinä oli nopeasti se liitettynä
sekä se stripparitarina.
Ei, kun se oli semmonen,
että kaikkien olivisi siinä tarkoitus
jotenkin tehdä siinä joku eka
viisi minuuttina tai yli kolme minuuttina
ja kaikki muutteekin
semmoisen ihan niin kuin muutaman
minuutin keikan,
mut mä olin sit ainut,
joka sai aika seks vaan sen niin.
Joo, joo.
Siis mulla oli se ensimmäinen vitsi,
se meni näin, että
seksin harrastaminen on kyllä tosi
äärsyttävää,
mutta ainakin silti jää naa
ihan kivasti.
Tää oli niin kuin se mun typerä vitsi,
mut tota niin,
ja kaikille niihin muilla
oli jotkut oikeet,
et se et itsi siinä.
Oliks...
Mä oon ainut, joka on jaksannut siltu siltä.
Niin sit mä menisin kysyä,
että oliks jäi ketään sellaista,
joka nykyään tekee?
Ei.
En aina kaan muista,
joo,
tai en aina kaan tiedä.
Ja sit sä menit roksiin,
tekee kankeikka.
Oliks se alinaikoja roksissa?
Joo, oli.

Joo, se oli kyllä paikka.
Se oli paikka,
mut sit mulla kävi semmonen on,
se mun eka-keikka meni tosi hyvin.
Joo.
Silloin, et jotenkin se
kaikki meni hyvin,
niin sit se...
Mä ois jatkanut,
jos ois mennyt huonosti.
Joo.
Mä muistan joskus,
mä tein MCV.
Toi asiassa oli,
sillä on siellä joskus,
se oli vähän aika kertaa,
kun mä näin se.
Mä muistan, mut mun meni niin huonosti se
MC-ly.
Teekä mä muistan,
se oli tosi vaikea paikka,
kun mä muistan ollaan MC-ly.
Mä muistan, mä olin siinä,
jotenkin mä yritin,
ja yritin tästä tuntu mitään,
ja sitten,
kaikki myös esiintyä,
tuli aika uusia,
niihin tilasto,
eikä tullut mitään,
sitä kahuoneessa.
Mut sit,
et jokainen kattomu on vähän,
että,
kyllä tää vähän suvikalla on.
Oks mäkin ollu siellä silloin?
Kyllä säkin olit keikän etsäkattu,
sä eikä kato,
et mun sanoin,
että no,
onhan se vaikeeta.
Mä oon niin myötä
tuntuneen ihminen,
niin...

Mä en muista,
mut joo,
oon mä siellä sitten
kuollokki,
kyllä,
niin kun todella synkästi.
Joo,
mut siitä vartenhan se paikka oli,
että jos saa sen
ekan keikan
menemään hyvin,
niin sitten se antaa
jotain semmos suojakertointa siihen,
että
kestää sitten ne myöhemmat kuolemat.
Siinä on varmaan jotain,
mitä tavoitellaan sit.
Tiedäks mä tavallaan tietää,
että se on niin kuin...
Se on mahdollista.
Se on kivaa,
niin sitten tää tavallaan,
ehkä se on se sama,
kun ekaan kertaa kännissä,
et sit sen jälkeen yritetään
vaan päästä takaa siihen,
ei ikinä ole päässyt.
Joo.
Hei,
et samaisetossa.
Okei,
mutta tota,
mä muistan,
sun oli aina,
yksi mun suosikin stand-up,
ja ootko itse käynyt näyttäytyä
niillä muilla planeetalla,
tää on kova ruudessa,
niin,
kun se oli heti jo semmonen,
mä muistan,
että se oli sulla aika alkuvaihe,
oliko se?
Joo, todella kyllä,

joo siis,
ihan varmaan ehkä
ensimmäisen vuoden aikana.
Tii ku mä mietin,
että se oli pitkä monen minuutin
oikee rutiini.

Joo.

Joka oli
tosi hauska.

Joo.

Te se niin kuin noin
nopeasti semmosia onnistu,
että epäreiluu.

Mä oon niin älykäs.

En mä tiedä,

en mä,

en mä,

mä välil mä oon miettinyt,

että onkohan se niin kuin mun

kaikkien aikojen paras

stand-up ruutiini,

että mä en oon.

Se on,

ja nyt mä oon tehnyt,

mitä nyt kesällä tulee

11 vuotta.

Joo.

Ni kyllä mä välil niin kuin mietin

sitä,

että onko se tavallaan kansainkaan

surullista,

että mä oon sen parhaan juttu,

niin tehnyt silloin

niin kuin ensimmäisen vuoden aikana,

mä en oo koskaan onnistunut

ylittää.

No voisi olla surullista,

että sun paras juttu olisi se,

että seksien harrastaminen on aika

hyvin rahattu,

niin kuin siinä.

Ei vain,

oot totta kai vähän vitsaani

tossa,

että se on sun paras,
mutta se oli mun mielestä
ihan niin kuin,
mut mäkin muistaa joskus,
kun sä sä et,
ei se oikein nyt toiminut,
mä oot,
ei kun tees,
se on ihan mahtava juttu,
ja sitten teitsi jossain,
ja sitten se ei toiminut,
ja mä oon niin,
että mitä,
miksi se ei taas jengi tajuu?
Joo,
niin kat,
tuo jengi on niin tyhmää.
Nyt jossain kohtaa juttu on
sille,
että se toimii ja toimii ja toimii ja
toimii ja toimii,
mutta siitä,
miten sen kertoo,
onks itse kylästynyt siihen,
että onks itse menettänyt uskon
siihen tai jotain,
mut kyl mä itse asiassa,
nyt mä oon kaivannut
sen jutun naftaliinista,
mä halusin liittää sen osaksi mun,
sitä ensimmäistä omaa kokoillan
esitykset,
että se,
mun mielestä kuulu siihen,
niin mä kaivoin sen siihen,
ja tota,
joo,
en mä sitä nyt ehkä sit vielä
hylkää,
kyllä mä tuun esittää sitä vielä
ainakin tänä vuonna,
sitä mun esitystä,
kyllä se on.
Ja pakkoa, se on,

se on se paras juttu.
Niin,
nyt täytyy kirjoittaa
joku vielä parempi.
Se on,
soolon nimikin on se,
se yksi juttu,
ja sit muuta täytettää.
Niin,
justi se yksi.
Se on mun soolojen nimet aina.
Niin,
se vanha juttu.
No mut tota,
teikko se jossain vaiheessa,
teikko se jossain vaiheessa,
siis kopiraitihommia,
tuli vaan mieleen.
Mitä ne tekee?
Mä en tiedä,
voiko ne tehdä muutakin,
mutta ainakin mun duuni
oli siis kirjoittaa tekstejä
mainoksiin,
joo, mainoslauseita.
Onko se niin kuin
Don Draper Madmanissa,
siis niin kuin,
että keksitään,
onko se ihan niin,
että,
varmaan niitäkin on eri tasoista.
No,
se on niin kuin,
no joo,
ei mennä siihen,
mutta onko se niin kuin,
että sä oot sä jonkun asiakkaan,
sit sun pitää niin kuin,
mieltä hänelle ihan niin kuin,
alusta lähtien tämmönen,
joku mainosittu vai onks se vain,
sulla joku,
että hei,

tässä on tää pirkkamehu,
teippä siitä jotain.
Siis niitä oli varmaan,
jotenkin erilaisia,
että saatto olla niin,
että mulle annettiin,
vaikka joku tehtävää,
että piti vähän niin kuin,
käsikirjoittaa jotain kohtausta,
tai sitten saatto olla semmoinen tehtävä,
että keksit tähän,
joku iskevä yksvaalause,
ja sitten tota,
en mä tehnyt sitäkään,
kun sit pari kuukautta.
Ja seitäkin tosi hyvin.
Sitten, hei totta kai,
mun ensimmäinen mainoslause,
päättö Hesarin kanteen,
Ikea mainokseen,
että tietenkin.
Mikä se oli?
Se oli tämmönen Ikea mainos,
Ikea, Ikealta oli tilattu
tämmöiseen niiden kevätkampan,
ja että kun tulee myyntiin
kaikki tämmöiset niin kuin,
puutarhakalusteet,
ja nyt kevät on saapunut,
niin sit se mun lause oli siihen,
että tervetuloa kotiin kevät.
Ui, ui, ui.
Ja sit se oli siellä Hesarin kannessa.
Aika hyvä.
Mutta syymyksi mä siitä kysylin,
toi oli siis enestandappi,
ku se oli.
Mä olin aloittanut,
jos stand-upin,
mut mä en vielä elänyt sillä,
enkä tiennyt,
ei ollut takia siitä,
että tuo koko koskaan elämäänään,
niin sit se oli jotenkin sitä,

että mä mietin,
millä tässä niinku,
tahkois rahaa,
ja sit mä olin kuullut,
että hyvät copywriterit
voisi kans tienaa,
ja joku mun ystävä sanoi,
että sä oot niin hyvä niitten
sanojen kanssa,
mehän sinne copywriteriksi,
ja sit mä menin,
mut sit siinä tuli vähän semmosia
eettisiä ongelmiin,
että,
et ku siinä ei välttämättä
voi valita niitä omia asiakkaita,
ja sit siinä vaiheessa
ku aletaan mennä siihen pisteeseen,
että asiakkaana onki
lääketehdas,
joka haluaa,
niinku,
et ku on vaikka naisillä
tämmöisiä hormoni-korvaushoitoja,
vaihdan vuosi,
ikä sille ne voi olla tarpeen,
niin sit lääketehdas miettiä,
et miten tuplata niitten myynti,
no tietenkä sillä,
et miten saataisi nuoretkin
naiset vetää näitä,
niin yhtäkkiä mun pitäisi olla
kirjoittamassa mainosta,
jolla saataisi markkinoitua
hormoni-korvaushoitoa 30 sille,
niin sit mun tulee semmonen ola,
et tää tuntuu nyt pahalta.
Tervetuloa kotiin hormoni-korvaushoitoon.
Tervetuloa yläasteelle
hormoni-korvaushoitoon.
Niin mä vaan mietisin,
sit toi on noin hyvä tasapainos,
tai siis hyvä niin kuin
rinnakkaisuuni siis koomikolle.

Tartutaan niin kuin,
että oppii nimenomaan,
ettei tästä kaks lausetta,
mitkä toimii ja iskeviä
ja niin kuin tiivistä,
tai sitten niin kuin
mä teen jotain,
niin kuin, et toi on ihan
täydellinen niin kuin.
Siis olisit se varmaan,
et jos sais vaikka itse valita
niitä asiakkaita,
et jos se olis sellaisen
asemassa edekin, että...
Mä ymmärrän sit tova aakalainen tupakka,
te olisit noin,
miten niitä mainostakaa...
Ei, en mä semmosen,
mutta just, että...
Osta aseita.
Tai et mä en pystyis niin kuin,
et sit jos olis pitänyt mennä
johonkin mainostaa jotain
makkaraa tai...
Niin, niin.
Niin tota,
mut jos olis itsekin sellaiset
hyväs asemassa,
että vois itse valita,
että ne olis jotain
eettisiä.
Älä ostaa mitään.
Joo, joo, joo.
Älä ostaa mitään päin.
Älä desuoit tätä mainosta.
Niin.
Joo, joo.
Ihmisoikeudet.
Niin, just jotain.
Tervetuloa kohti.
Niin mä voisin mennä
niin kuin ämneestillä tekemään.
Niin, niin.
Mä oon maksetakkaavasti.

Mä luulet, että siellä on se idea,
että se on.

Niin.

Tai nyt mä sanoin,
että kyllä työmmästi,
hän mä tiedä yhtään,
mitä ne maksaa.

Niin.

Mut yhdenkin mä voisin kuvata,
että se on niin kuin enempii
tämmöinen, niin kuin...

Probono juttuu.

Niin, niin tämmöistä,
hyvän tekemään.

Mut sä voisit tehdä sitä,
kun sä oot semmonen
ihmisystävä.

Niin.

Tai sit mä tein vaan,
että tästä on...

Niin, eikä sä teet vaan sitä?

Mä kokeilen nyt.

Niin, niin suurin piirtein,
että kun sä tajusit,
että tästä tulee sun duuni,
stand-upista siis.

Välil tuntuu vieläkin,
et vaikka se nyt on mun duuni,
et mun on vaikea...

Niin.

Välil vieläkin tajuta sitä,
että jotenkin mä oon
aika vahvasti semmoisessa
huijari-syndrooman syövereistä,
mut ois kohan se ollut
ehkä jotenkin 2017.

Kyllä siinä varmaan joku,
että olisi mun jotenkin tavoite
semmoinen päämäärä koko ajan.
Ja et mä olin ikäänkuin päättänyt,
et niin se tulee menemään.

Joo.

Et mä en sitten kyseenalaista
nos sitä, enkä jättänyt siihen,

mitä vaihtoehtoi,
mut ehkä ne rahakeikat alkoi
jotenkin sitten lisääntyisiin
jotenkin.
Varmaan se on ollut semmoista
2007.
Niin.
Joo.
Milloin ois me oottiin aurun tasapainossa?
Se oli 2000...
Oliks se 2004?
Siis 2014.
Siis 2014.
Ehkä jotain.
Joo.
Silloin oli...
Mut sä olit, silloin niissä,
pari vuotta tehnyt.
Kaan kolme vuotta.
Niin.
Si jotain niin 2012-alotin.
Niin oliks mä silloin kolme vuotta?
Joo.
No sekin on haastus se konsepti,
kun sä en ottaa sinne sinä liidäänä,
otetaan eri...
Niin kuin kauan tehneitä.
Joo.
Niin kuin erilaisia.
Tuo vasta alkaa,
ja sitten pitkään tehneitä.
Ja se ei ollut yhtään mun juttu.
Joo.
Tai se, et...
Sä...
Milloin sä putosin, Tokas?
Mä putosin heti Tokas jaksossa.
Siinä mä jotenkin opin, et mä...
Tai tuli jotenkin selväksi siitä omasta
semmoisesta koomikon.
Joo.
Laatu, tai mikä se on, että
et mä en niinkuin semmoinen vitsi tehtäen.
Joo.

Et mä...

Vaik huomasin juuri Matti Patronen,
hän se poitti silloin.

Niin...

Mä en tiää kuuluuks tää muuta sinne mikrofonin,
et mun maha muri se ihan kauheesta.

Oliko sinun maha?

Mä luot joku ruoda sitä tavaraa tuon.

Eh...

Tiedoksi vaan kuulijoille,

et mun maha muri se...

Niin, et Mattihan oli semmoinen.

Ja olisiin kylmustuntu, et tosi moneet

oli kylhän säkijuolit ja Matti

ja Pietari oli kanssa tosi hyvä siinä.

Ja sitten...

Ku oliko toni hyvällä vielä

samalla kauden kahdekaa?

Joo, tonihan tuli Tokas.

Niin, tota...

Niin siinä oli paljon tavallaan semmoisii

semmoisii koomikot, jotka oli

taitavia siinä vitsi tehtäilussa.

Joo.

Et ei ollut mitään merkitystä liittykse

aihe omaa elämään, tai oliko itsellä mitään

niinku tunne sidetta tai

mitään sanottavaa siitä aiheesta,

niin pysty vaan

tietenkin liukuhien oltu tuottaa

sitä Matskuu.

Niin, no sehän siinä oli joistettii

ja nimenomaan hirvellä kiirellä.

Joo.

Saada se 5 minuuttia kasaa

ja niinku

jollain lailla toimivaa.

Joo.

Mut välillä mä oon miettinytä,

et ois mielenkiintoista kokeillaan nyt.

Ois...

Munkin mielestä ois mielenkiintoista,

mut en kyllä menis,

koska ei osku hävittävä.

Joo.

Tai ehkä ei välttämättä niinku en...
En ehkä menis niinku TV-ohjelmaa
tekemään sitä,
mut se voisi olla mielenkiintoista
jonain semmoisena
koomikoiden omana
leirinä.

Noin.

Vähän sellainen meidän oma suljettu
vain elämää,
missä vähän kokeillis sitä
ja joku antaisi aiheet.

Joo.

Ja sitä mä mietin,
että
niin et,
olisiko nyt jotenkin
sen verran kokemusta,
et,
pystyykö sitä
lähes tulkoa,
vaikka
impromahan tai jotenkin,
että...

Niin,

niin sitä mäkin on miettinyt
tavallaan tässä kohtaa pitäis varmaan,
aihe ku aihe,
niin kyllä mä jotain keksiin.

Niin.

Ja jos mä kerätin,
näin aattelen,
niin nyt otetaan tästä joku aihe,
ruvetaan mä sen ehdokeksien.

Niin,

niin nyt mä aloin heti,
jo mieltii niitä aiheita,
mitä siinä oletekin.

Niin,

niin se on,
että se pakko tekee sen,
että se on,
ja sit siinä oli mun mielestä

niin isona se,
kun me vietettiin kuitenkin,
esimerkiksi vaikka se
lyhyt kasvusten jakson,
missä
se Tokajakson,
niin me hän oltiin niitten kanssa,
siis
pari päivää,
niin siitä,
niin kun tavallaan tulee,
eihän se samalla lailla tuu,
niin me olemme saaneet
sitä omakohtasta kokemusta,
että
että sä oot niitten kanssa,
ja sit sä pystyt tekemään,
kun oltiin siinä,
niin kuitenkin näin.
Se oli hirveän häpeä,
siitä mä oon onnellinen,
että niitä jaksoja ei oo missään.
Niin,
no ei oo, mä ajattelin,
että meni hyvin niin harmien,
että ne ei oo missään,
niin me omaa,
että se on se,
huono puoli.
Mä oon onnellinen,
no nyt puoli.
Mutta se on aika tyllyyteen
konsepti kyllä.
Kyllä.
Siinä ei varsinkin niin,
ja varsinkin niin,
niitä,
että muutamassa ei kassaa,
kun heette ei niin kuin ehdin nähdä.
Toisaalta ehkä ne ei jää.
Ehkä se on parempi,
että mäkin,
että sit mä mietin,
että oisin,

kun mä ikin,
että jos mä olisin jostaa
Jumalan armosta,
saanut pysyä siinä
enemmän niitä jaksoja,
niin sit mä olisin vain tuottanut
enemmän niin,
kuin sitä häpeällistä.
Parempi vaan,
että se loppu lyhyt.
Tää häpeä ei lopu koskaan.
Niin.
Niin.
Hyvä,
että se loppu.
Hyvä,
että se loppu.
Mä yritän aikalajat,
aika,
aika,
aika,
linjalan,
mä puhun se,
aika janaa,
nimenomaan,
miks oli aika linja,
mulle,
mutta milloin sitten,
milloin sä teit,
sen palkittuja radio-dog,
minkä sä voit,
että sen,
mistä on kansmahtalasta.
Siitä on apua minäköhän vuonna,
se on ollut.
Se on tänä paikoja,
kuitenkin,
vitsi yhtäkkiä,
mä muistan,
olikohan se ennen,
vaan just siinä rajalla.
Se on tota,
ootas nyt,
se on ehkä,

mä oon ollut just aloittanut,
tämän tapiin,
jotenkin ihan siinä,
alkua-aikoina,
joo,
siis se oli semmoinen,
kauheen muistan,
kun mä en äides,
se oli joku semmoinen dokumentti,
dokumentti ryhmä esittää,
oliks se joku,
odot ammat,
joku semmoinen,
työhön liittyvä juttu,
missä mä olin ollut,
sitten mukana,
mukana tekemässä,
joo, nyt mä en es muistaa,
kun on,
minkä se oli,
mutta dokumentti ryhmä esittää,
semmoista sarjaa.
Mutta eikö se ollut niin kuin radio?
Kyllä,
joo, joo, joo.
Mutta siis,
mikä ne oli odotamme,
mutta siis,
minkä sä olisit?
Eikö se oli semmoinen,
ryhmäpalkinto myöskin,
että se oli siis sarja,
se oli sarja,
johon mä olin tehnyt,
niin kuin yhden jakson,
ja sitten se sarja palkittiin,
niin sitten tavallaan kaikki meistä,
jotka oli tehneet,
oliks siinä vaikka sitten
kymmenen tekijä ja kymmeni,
että jokainen oli tehnyt yhden jakson,
ja sitten me yhdessä voitettiin se.
Mut eikö se ollut?
Joo, olisi,

ja sitten se oli totta,
että siinä jutussa,
miten se menee,
että mun nimi kuulutettiin sen tavalla,
että kaikkien meidän nimet sanottiin,
ja se oli niin kuin todellinen se tilanne,
että sitten sieltä kuulutettiin,
että Sahana Peltola,
ja mä olin sitten jotenkin ilo-sana menossa sinne lavalle,
ja sitten se on,
että mä järonkin sen jutussa,
että mä yhdenkin siinä kisin,
mietin huijärisyyyn Romassani,
että sanokse sittenkin,
Jaana Pelkonen,
että mä yhdenkin pelkäsin sitä,
että mä niin kuin nollaa ittäni,
ja tuun sinne lavalle.
Tämä on samaistunut siihen juttu,
että toi voin se olla mulle just,
etenkin.
Ja kun mä muistin,
mun tulee aina mieleen,
siis tämä on tämmöinen klassinen,
jossa alaasteen diskossa mä muistan,
sit oli joku, että
nyt alkaa tanssikilpa,
ottakaa parit,
mä muistan mun luokkalainen
noora katto mua päin,
ja oli silleen aina,
ja mä olisin sanoit,
joo,
ja sit sä näin,
että tulee mun päin,
ja juoksi mun ohi mun taakse,
ole vain,
ja mä nyt toi just se sama,
et mulle tulis kans se,
et heikki viljais,
mä sanoin,
jäi,
ja sitten tekin tajuta matkalla,
että hei,

mitä sä täällä tehtetään,
tai heikki silsalla.
Hei, ihan hirveätä,
niin mä pystin hyvin sympäämään tuohon.
Joo, joo, joo,
joo, koko aika,
niin kun nyt tännekin pelotti tulla,
että oli...
Niin, et pydettiks mun oikeesti?
Niin, niin justi, niin.
No se ei yhtä auttunut,
mä tuo loveluin silleen,
mitä sä tältäit?
Niin, et pydettiks mun vain siivomaan
tänne toimistoon.
No kun mä oon kuultu,
et sä oot,
hirveä hyvä tiskamaa.
Se toi siihen hirveä.
Joo, kauheet.
Mutta nyt kun mä sanoin
tiskamaa,
niin tuli mieleen feministit,
niin tota,
miten se on,
siis se,
mä luin tankit siis,
hesarissaan,
niin se on, kun oli tää feministinen
stand-up-lupia,
ja sinähän aiheutin pienen myrskyn siellä
vesilaisissa,
kun sä kerroit sen,
et teiks olis paljon helpompaa,
et minkä takia musliminaiset
joutuu peittämään
punnalla,
ettei miehet näeteks,
pääsitte tässä paljon kangasta,
jos peitette tässä vain niitten
miesten silleen.
Niin, mikä sinä olisitte,
joka herätti niin suuren vastareittisiä?
Tota,

no tämä on,
mun tulkinta,
siis se,
mä tulkitsin sen niin,
että ne,
tai niin mä ymmärsin sen,
miten ne ihmiset,
jotka siitä jotenkin veti herneet
nenään,
niin must se oli niin,
että he
loukaantuivat tai suuttuivat
jotenkin siitä,
että ikään kuin minulla
länsimaisena,
naisena,
ei ois oikeutta puhua
musliminaisten asioista,
jotenkin yksinkertaistettuna näin.
Niin, et elikkä siis,
että se on,
et he pystyvät itse puhumaan.
Niin, että se on niin kuin,
että täällä puutuu,
että puhu vaan omista asioista,
näin mä sen ymmärsin,
kun ollaan niin.
Niin, se on vähän semmonen,
joo, vähän semmonen,
alentuvasuhtautuminen tavalla,
että minä tulee apelaan teille.
Niin, mutta,
mutta mä ajattelin,
että tota,
mä olin siitä jotenkin koko aika eri mieltä,
että mä tavallaan sit,
ikään kuin,
mä tavallaan ymmärsin,
mitä ne suuttajat ja loukaantajat
siinä ajoivat takaa,
mut mä en sit koskaan,
ikään kuin ollut heidän kanssa samaa mieltä,
et sit,
sit mä oon senkin jälkeen,

sen jälkeen tuli pitkä tauko,
et mä en enää uskaltanut kertoa,
jotta juttuu,
kun mä en halunnut suututtaa ketään
ja mä en kestänyt sitä,
että sitä,
Ristiin naulitsemisen kokemusta.
Nyt vertaan,
niit sen nieesuksen.
Niin, menetekö?
Joo, joo.
Myöskin lähidestä.
Joo, joo.
Niin tota,
nii sit mä välttelin siitä puhumista,
mut sit mä myöhemmin,
on sit saanut sen niin,
et kukaan ei oo enää mulle,
siitä suuttunut tai loukkaantunut,
et mä teen semmoisen pienen muokkaukseen,
et mä jollakin tavalla
alle viivasin siinä sitä,
et mä en nyt puhu kaikista,
maailman muslimeistavaa,
että nyt puhutaan,
jostain semmoisista alueista
ja nimenomaan niistä,
että kaikki tiedetään,
että tässä maailmassa on semmoisiin asia,
jotka ihan oikeasti
ei voi tehdä itestä valintavaa,
et se on henki pois,
sit jos valitsis,
luopuus siitä hunnusta,
olla se pieni setupin muutos siinä tekisen,
et mä oon pystynyt kertoa sitä,
sit siinä kävi niin,
et kukaan ei oo koskaan enää,
sit sen jälkeen tullut antaa mulle,
mitään negatiivista palautetta siitä,
mutta viime syksynä
yhdessä semmoisessa yksityistilaisuudessa,
mä kerroin sen jutun
ja sit ihmiset nauroja,

se meni hyviä näin,
mutta sit yksi semmonen
mua nuorempi,
selkeästi myöskin feministia,
ehkä saatto olla
vaikka enemmän vogue,
kuin minä tai mitä ikinä,
mutta tuli sanoa mulle ihan kivasti
ja näitisti asiallisesti keikan jälkeen,
että tykkäs hirveesti mun keikasta
ja paljon hyviä juttuja kaikkea,
mutta sit se sanoi,
että varovasti ja kohtelee,
se oli semmoinen,
että hän haluaisi tuosta
huntujutus sanoa,
et siitä ei jotenkin ikään kuin
sais puhua,
et se tuntuu jotenkin aiheet tomalta,
ja vähän niin kuin,
että se ei ole tämmöistä ongelmaa
tai jotenkin se,
jotenkin hän antoi ikään kuin ymmärtää,
että mä nyt vähän paisuttelen tätä ongelmaa,
että tästä ei ehkä pitäisi puhua
ja se oli hurja juttu,
koska siitä meni ehkä noin
kaksi päivää tai jotain,
niin sitten alkoi tapahtua Irani
näitä asioita,
sen nuorinainen tapettiin siellä
ja sitten alkoi tulla niitä
mielenosotuksia yhtäkkiä,
se tapahtui niin kuin välittömästi
sen jälkeen,
ihan niin kuin pari päivää sen jälkeen,
kun tämä nainen oli tullut
sanomaan mulle,
et ei pitäisi tästä koko,
et ei se nyt välittämät ihan oon noin,
et me länsimaiset jotenkin
vedetään mutkia suoreksi
ja yksinkertaistetaan tätä,
niin sitten tuli sen jälkeen semmonen,

että voi nyt vittu antajaksi,
saanko kiroilla täällä,
että se on ihan todellakin todellinen
ongelma ja asia,
että tässä maailmassa on
alueita paikkoja, ihmisiä,
jotka joutuvat henkensä uhalla,
et se on niin kuin henkipois,
jos se pidä sitä huntua tai pukeudua
just niin kuin,
nyt mään osaa varmaan sitä termistöoikea,
mikä on,
mikä on huntu ja mikä on purkaa
ja mitä niitä on,
et mään nyt osaa sitä termistöoikea,
mut jos joku nyt siitä,
mutta että ongelma on todellinen,
se ongelma on niin kuin todellinen
ja sipmus tuntuu jotenkin aivan
niin kuin hullulta se,
että myöskin se,
että jos ajatellaan näin,
että me hyvin pärjäävät etuoikeutetut
länsimaalaiset, joille tämä asia
ei ikään kuin kuulu,
että me ei saa taisi puhua siitä,
että antaa heidän itse puhua.
Vittu, jos he puhuvat itse,
niin he kuolevat,
niin kuin tavallaan se,
että eikö tämä nimenomaan pitäisi olla
semmoinen asia,
että koko maailma puhuu siitä?
Niin, ja se on vaikea,
niin kuin, että jos me vaan puhutaan
vaan itse,
tai tavallaan, että sä saat puuttua
vaan omin ongelmiisi,
niin ohan se nyt sitten vähän
aika kapeeksi,
niin kuulokaa nykyään,
niin hän ois,
niin mielenistämään puhua.
Niin, niin, niin, niin,

että miten sitten jotkut
paikka,
no joo,
en mä osaa sanoa.
Mä en nyt kans,
tää on vaikea,
mutta tammattunnistan siinä,
että se on älystyy vähän sit,
kun, että vaikka omasta mielestä,
joku juttu on oikein,
tai niinku hauska juttu,
ja niinku,
että se voi sanoa,
mutta sitten,
jos on kerrankin joku vähän,
niinku haastanut sitä,
niin sitten rupeaa,
kun rupeaa puhua,
mä mulla onkin pari sellaiset,
voiko mä nyt,
ja sitten se juttu aika vähän kuoleekin siihen,
koska sä teen nää voisi siihen,
niinku,
seistä sen takana,
niin sitten tulee semmoinen epävarma,
eikä se ei ole nää hauskaakaan,
koska se,
että osaa sitten sanoa aina
semmoisesta sopivalla.
Mutta oikein täytyy muistaa,
että sehän oli aika myrsky vesilasissa,
siis mäkin puhut tätä,
joku kauan.
Se oli yhdessä Facebook-tapattomassa.
Yhdessä Facebook-tapattomassa,
ja senkin mä muistan,
että sekin syytyi isommaksi,
koska sinne meni provosoimaan
nää muutamat komikot.
Joo, joo, joo.
Jotka nykyään ovat muuten hyvin
erilaisia somessa,
olen huomannut tota.
Joo, ja sitten sekin,

ja sehän oli siellä keikalla,
oli varmaan 250 katsojaa,
ja mä en huomannut sen keikan aikana,
mä en huomannut mitään ongelmaa,
että siellä on varmaan ollut
220 ihmistä,
ketkä on aurannut sillekin jutulla,
ja sit siellä on ollut 30 ihmistä,
ketkä on loukkaantunut,
ja niistä viis tulossa.
Ja kuuleeks se ollaan tekoja klubeja,
mitkä oli niin sanotusti
turvallinen tilaa tämmöisiä,
että sehän voi olla myös,
että sit taas tavallaan
mitkä me ei osata,
niin tai siivahessa ei vielä oikein tiennyt,
että mitä voi käsitellä,
ja mitä ei.
Joo, ja on se,
kyllä mä sen myönnän,
että varmasti silloin siihen aikaan,
siinä mun tavassa,
ja sanavalinnoissa on voinut olla
jotain korjaamisen varaa,
että koska mä huomasin sit heti,
kun mä muutin sitä juttua,
ja selkeytin sitä,
että niin et sinne jäämmittäin epäselväksi,
niin sit hän se muuttu,
ja sen jälkeen kuka on enää tullut
loukkaantumaan siitä,
että kyllä mä siitä myöskin uskon,
että ehkä tuommoista,
että kyllä tuommainen palau te pitää ottaa niin,
että sitä voi miettiä,
ja suostuu miettiä kriittisesti myös
niitä omia juttujaan,
että välillä se palau te voi olla aiheellista.
Mä enes tässä en kehtaan sanoa,
mutta kyllä mulla on ollut
semmoisia juttuja,
mistä herran jumalla,
jos mä nyt puhuisin niitä,

niin se ei ois ok.
Siis samaa, mutta siis kyllä maailma muuttuu,
ja kyllä meidän täytyy muuttua sinne mukana.
Ja sen takia mä en ymmärrä ihan täysin tätä,
että mitään ei saa sanoa,
ja kaikesta loukkaan,
mutta mietin, mitä saa sanoa.
Mäkin puhun aika lailla mistä,
vaan enkä muulletuu mitään,
että ei se vaadi kun tietylaista
herreillä oloa,
että välttelet tiettyjä asioita,
ja korja-opiskelet vähän asioista,
että käytän kukaan huudet tuolla,
että on semmoinen maaku Czechoslovakia,
että mä en selleraan ymmärrettänyt,
että ei se ole enää,
että se on vanhaa tietoa.
Niin on, ja mäkin just mietin jotenkin mielessäni
sitä mistä kaikesta
mäkin puhun lavalla.
Mä voin puhua siellä lavalla
kuolemasta, seksista,
abortista, väkivallasta,
rikollisuudesta,
kovista, huumeista,
ihmistä, vaan eikä...
En tiedä sitä, että jos joku on
loukkaantunut tai jotenkin järkyttynyt
jossain salaa, mutta
kaikista näistä aiheista puhun
ja rallattelen menemään,
joka viikko ympäri Suomen,
ja en ole kokenut
semmoista, että mä olen yritetty
vajentaa tai että mun puheista
loukkaannuttaisi.
Kyllä minulla on sellainen fiilistä aika vapaasti
tässä.
Mä oon huomannut päin vastaan,
että vois puu paljon vapaamankin,
mutta ei halua, jossain mä oon huomannut
herränä, mulla on yksi sellainen juttu,
mä oon nyt jätin sen pois.

Se on tämmöinen, missä netistä,
kun lapsi käy kuuklaa, mikä on syyppää,
mihin tahansa on siis
mikä se on viher vasemmisto
oro.
Ja sitten se oli hauska,
tuohon vaaleihin asti se toimii,
että no niinhän netissä lukee, siis kaikesta on syytetään.
Nyt yhtäkki,
niin engi rupeus nauraa sitä ihan eri tavalla.
Teekö silleen nimenomaan,
että se on samaa mieltä,
että tämä ei nyt meittää mun ironia läpi.
Pysypä täysin, että eihän niin kuin oikeasti,
mä oon pittiin kertoa, kun en mä nyt halua,
että ihmiset nauraavat sitä, että ikään kuin mä olisin sitä mieltä.
Vaan että pointtina on se,
jossain nyt kuuklaa, mitä tahansa keskustelua
on niin aina siellä joku syyttämässä vassareita josta,
että ei mien
viher vasemmistoa ja muuta,
ja hyvin rumilla sanoilla.
Mutta nyt mä tajusin tosiaan, että mä saan nakkilassa sen kerroa
ja mä taisin, että nää,
mä minun sinä hakkasin vielä pöytä,
niin nimenomaan haa, okee,
tää sai hyvin eri reaktioon.
Se jotenkin, mitä mä vaikka,
sit oon kirjoittanut itsekin johonkin mun
esittelytekstiin, että
et siin mun komikassa, et siin voi
olla kaikkea jotain.
Kyllä mäkin voin välillä olla vaikka tosi roisilavalla.
Kyllä mä saatan
niinku kiroillaan, ja just tuhuun
seksistä, ja siin voi olla vaikki,
miten niinku
härskeäkin juttu ensin,
et mä nyt koin itseäni, miksi käänninkun seksikoo,
minkoksi muuttotutani.
Mutta et tavallaan, että kaikkea voi niinku sanoa,
et ei niinku kiusata pienempiä
eikä lyödä alaspäänsä,
mä en niinku tuls sinne lawalla

jotenkin naureskelemaan itseän
heikommassa asemassa olevilla.
Niinpä. Niin, sit se on
ok, et sit kenenkään ei tarvin luokkoa antoi.
No millä minä sitten, Fitsainen,
kun kaikki ovat heikommissa?
Sun täytyy sit
vaan nauraa itsellään,
mut ei mun seon mitään
naurittamaan.
Millat tota,
Minulla on te perustit ja olen fiimeenpaneeni.
Mä oon puhunut siitä aika paljon tässä porkastissa.
Muiden vieran ensisille ei yksinäni täällä, mikä siinä on.
Miksi se perusti?
Se oli 2017.
Eli oksisit samoihin aikaan, kun se rupeisit näkee itse, että tää on nyt mun nuuni?
Joo, kyllä se jotenkin meni aika, jotenkin samoihin aikoihin, joo.
Ja toisin, kun mun muut vieran, niin sä oot siinä vieläkin.
Ketkä on ollut tässä näin niin.
Mutta se on yhä aktiivinen.
Mä oon sitoutunut.
Sä oot päätitettä ne luovuttajat.
Mutta onko siinä vielä siis, onko se, teillä on yhä totta kai manalassa se vakio klubi?
Bottalla. Tää täytyy kuortaa.
Manalla on se ruokaraavintaa.
Nimenomaan bottalla.
Mutta siten, että kierrätte ympäri Suomea niitä kuitenkin ja teette tämmöisiä.
Joo, siis enemmän on se, se kierrätueelämä on isompi osa sitä.
Tietenkin, koska ei mennyt.
Voitais varmaan siellä bottalla, mitenkään joka viikko.
Pyöriä, että se botta on ehkä semmoinen tuttu ja turvallinen kotipeässä,
missä meillä on joka keväti, joka syksy jotain ja jonkun verran.
Ja sitten naisten päivän komiikka-festarit.
Ja semmoista, että se on semmoinen tukikohta täällä Helsingissä.
Mutta kyllähän se sitten.
Jos haluaa keikkailla paljon, niin.
Ja sitten kun niitä keikkoja on niin paljon,
muuallakin ei me ehdittäis käy olla siellä.
Miten tuota, siellähän sä mun mielestä rupeasit,
eikä sä oon usein MC'nä niissä illoissa ollut?
Joo, ja nyt me ehkä vuoro...
Joo, aiemmin ennen kuin Helena tuli siihen mustunto,
että mä olin tosi paljon, nyt me ehkä vuorotellaan Helenaan kanssa.

Mutta onko se se, mistä sä tavallaan löysit myös sen,
että se rupeas tuntusustuu?
Koska et se muun muassa hirveesti tehnyt tänne?
En siis, mä pelkäsin ja välttelin kanssa sitä MC-keikkojen tekemistä.
Monta vuotta tein vaan ihan normi-keikkoja.
Ja vaikka mä perustin omia klubeja heti alusta asti,
nyt mä en koskaan suostunut itse MC'ks mä en uskonut,
että mä pystyisin ja mä aina pyysin jonkun itseäni kokeneemman,
niin ku tekee ne MC'nä.
Mitä? Tää on hyvä rei...
Ehkä sekin oli hyvä tavallaan, että tiedostaa se omaa ammattomuutensa.
Siis kyllä se...
Enkä tarkoittaisi sun, mut kyllähän se on hirveän yleistä,
että on silleen, että sitten niinku...
No mä oon kato MC'nä.
Rehvakaana, joo.
Sitten ei tuu mitään ja siltaa vaan turha vaikee.
Niin alun, jossa on varaudi palastaa siihen kunno MC.
Joo, mun tuntui, että se meni ehkä just täydellisesti niin,
että mä onnistuin vahingosta tekemään täydellisesti.
Eli just niin, että perustin niit klubeja
ja muun muassa ensimmäinen oli komedia-kellari tuolla,
kellariteatteella.
Niin tota, aina mä pyysin sinne jonkun toisen MC'eks
ja se oli hyvä idea.
Mä en ois varmaankaan ollut valmis,
ja sit mä olisin pilannus sen klubin.
Mutta sitten mä pakotin itteni sitten,
joskus emmä tiedä 2015, mä oon muista missä vaihees.
Jossain vaiheessa mä pakotin itteni,
perustin sen Happy Friends klubin lautta saureen.
Ja se oli kiva klubi, ja se oli monta vuotta siellä
kunnassa ravin tuolla lopettitoimintansa.
Siellä mä jotenkin päätin, että nyt mä oon itettä MC'ä joka kerran.
Ja eka kertaa pelotti,
mut se meni jotenkin ihan hyviä.
Mä aika paljon siinä nojasin siihen ihan vaan mun materiaaliin.
Sit kun mä tulin tekemään tokaan MC-keikkaa sinne,
mä yhtäkkiä tajuisin jotenkin varttiin ennen,
sitä keikan alkuu.
Että täällä on itse asiassa tosi paljon vakkariyleisö,
et mä en voi enää nojata siihen samaan matskuun.
Ja sit siinä vaiheessa mulla oli sen verran vähän omaa matskua,
et mä tajuisin, et mä oon kaikki mun tavallaan MC-keikalle

sopivat matskut käyttänyt viime kuussa.
Ja ne mun loput kirjoitetut matskut on semmoiset,
ne ei vaan sovi MC-keikalle.
Ja sit mä niin kun,
siinä oli jotenkin varttiin aikaan,
että varttiin päästön mentävä lavalle tietään,
et mulle ei ole vittu juttuja.
Niin sit mä joudun jotenkin vähän silleen,
niin kun lapsi opetetas uimaan silleen,
et se heitetään veneestä,
ui, jos et halua kuulla.
Ja sit mä sain sen keikan meneestille,
mä en kertonut, mä olin varmaan sitten MC-enä
siinä joku 15-an peräsi 17 minuuttiin lavalla,
niin et mä en kertonut yhtään mun kirjoitettua rutinia,
vaan mä vaan jotenkin leikin sen yleisön kanssa.
Ja se meni hyvin.
Ja sit se oli ehkä semmonen yks merkittävä kokemus,
et mä jollain tavalla,
pääsin nyt käyttää johonkin semmoiselle rappuselle,
et opettele sitä omana ittenä olemista.
Joo, se on, kun olet nyt myös
lepakko-kalliokomedi-pulaakin tässä ollut,
MC-enä, ja olet taas muuten ensi kuusi,
tää ei riivään tulla ulos siihen, mutta
mut muuten voitaisiin mainosta kannata
käydä lepakko-mies, kalliokomedi-pulaakin.
Siinä mä kanssa opin sen kanssa tajusin,
kun vakio katsojat ja silleen, että mä oon 10-vuotolle
tullut tässä MC-enä,
niin kun muutaan koht sata kertaa,
hei mun loon mitään, niin sitten mä aina teen sinne uutta,
niin kun jäsen mä oon sen, no niin tää meni hyviä,
nyt mulla on kymmenen minuuttia.
Tuli Ray Champiin, toi remontti tuolla rupee,
kuuluu läpi, kun tuolla porataan seiniä sun muita,
mutta niin huomannut sen, että
että sitten ainakin, nyt mä menin Janssen
käsin tässä, ei sillä väliä, itseäni kekuun.
Niin, ja sit on jotenkin se, no niin,
tännehän mä teen taas kymmenen minuuttamatta,
kun tää on tosi hyvä, että tää toimii,
sit meidät jonkin muualle se, tää ei toimi yhtään,
että se on myös se tuttu yleisötekijä

myös sen, että sä saat anteeksi enemmän,
ja muuta, no mut hyvä,
mut sun solo tuli nyt sit, oliko se näitä,
sulla oli näitä koronajan soloja,
niin sanotusti niinku mullakin, että jotain pitkiin tehdä,
joo, siinä mä sitä niinku teen,
joo, sit se on vähän tietenkkin omalla vastuulla
ollut jotenkin yrittää järjestää siihen jotain
kiertuetta tai jotain, nyt mä en oo saanut tehtyä,
ku muutaman esityksen, mut nyt mä oon aktivoitunut niin,
että mä tiedän, että mulla on syksytlulossa
uuseampi.

Joo.

Niin mun tavoite on jotenkin se, että jos mä saisin
syksyllä runnottua nyt edesfaikki,
edesfaikki kymmenen esitystä.

Se on oikein hyvä mä.

Niin tota, et sitten voisi myös luopuus
siitä hyvin mielen.

Ja se on se kehitty.

Niin, ja mä en haluu, et se jää mun
semmoseks, et mä pyörin sen samankaan,
niinku seuraavat 5 vuotta.

Ai, liiku minä?

Ai, oot se pyörinyt samankas 5 vuotta.

Joo, ei nyt ihan, mut suuri virtei.

Mutta se on siis oman elämänsä kuokkavieras.

Oman elämäni kuokkavieras.

Oman elämäni kuokkavieras.

Nimenomaan, ja se on nähtävissä syksyllä ympäri maan.

Se on vaikka missä.

Joo.

Joo.

Missä se on?

Apua, missäköhän se on.

Se on tota nii, 13 syyskuuta,
se on siellä Myrmään loppuissa.

Se on kiva paikka.

Joo, näin mä kuulin, sitten se on marraskuussa,
olisiko se marraskuun 29 päivä

Linnateatterin siellä,

mä en muista edes se nimeä,
mutta siellä on se pienempi näyttämä,
joulukuun toinen päivää,

studiopasilassa joulukuun 29 päivä
TTT-klubilla,
ja sitten oli vielä,
olisiko ollut syys lokakuussa
Nui ja miehessä Lappeen rannassa.
Okei, hyviä paikkoja.
Joo.
Mä en muista enää oliko muuta.
No, mut ne kyllä selviin työtä.
Ne selviin työköillä.
Sitten nämä miljardit kuuli,
jatka tuonne, voi kuuklata missä ne on.
Ne voi kuuklittaa ja tulla
seuraamaan mua Somessa,
ja sitten mä huutelen siellä.
Huutelet Somessa.
No hyvää.
Mä kysyin suurta, että onks sulla joku
semmoinen komedian muisto,
minkä on kaikilta.
Onks sulla joku semmoinen komedian muisto?
Mulla on montakin komedian muistoa,
mutta jos pitäisi olla semmoinen.
Saa olla useampiakin,
mutta yksi on semmoinen merkittävin.
No yksi.
Mä en edes tiedä, onks tää tavallaan merkittävin,
mutta olisi ehkä jollain tavalla semmoinen
komedian muisto, mikä tapahtui
Lontoossa 2009.
Eli se on ollut
vuosia ennen kuin mä aides
päättänyt, että mä aloittaisin
stand-upia.
Oli semmoinen tilanne,
että me oltiin ystävien kanssa
viettimässä pitkään viikonloppuun
Lontoossa,
ja sitten yksi mun ystävästä
oli varannut meille
mä ennes muista mistä,
mutta se oli joku tosi maakeen stand-up,
stand-up-keikka, jossa ei mikään
rupunen baarinurka-klubi, vaan semmoinen

missä oli jotenkin aitiot
siellä siivussa, ja meillä oli semmoinen
oman elien hengen aitius.
Joo, jotenkin semmoinen tosi hieno paikka.
Ja sit me oltiin
sitä pitkään viikonloppuun vietetty siellä,
ja kauheasti juhlia oli siinä,
olen ollut niin, että me oltiin kaikki jotenkin
hirveässä krapulassa, kun me mentiin sinne
klubille,
ja istuttiin semmoisessa etuaitiossa
lavavieressä, ja jostaan syystä
joku niistä illan koomikoista
jotenkin kiinnitti huomioon
tosi paljon meihin, ja otti
meidät oikein semmoisiks silmätikuiks,
ja sit se ytkin erityisesti
nappas mut sieltä.
Ja mä olin tosi ahdistunut, ja sillä, että
nyt tulee joku paniikki häiriökohtaiset,
mä oon ihan hirveässä krapulassa täällä, mä en halua
mitään ylimääräistä huomioon.
Ja sit se alkoi painostaan,
mä oot tosi voimakkaasti, että nyt tutsinä
tuttanne lavalle nyt,
ja mä olin vielä ottanut kengät poisia
lasta, jotenkin niinku vähän huono
vointisena siellä, ja villasukissavaa
jotenkin nökötin siellä, ja sit se painosti
mua lavalle, ja mä olin saanut, että
ei, ei, ei, ei missään nimessä, ja sit se
vaan jankkaset kyllä tuut, et se ei antanut
periksi, ja sit siit meidän väittelys
tuli niin kiusallinen, että mä tajusin, että
tästä tulee ahdistavaa, jos mä emme
ja mulla on ytkin pakko mennä sinne,
ja sit mä menin sinne lavalle,
mä muista yhtään, mitä se on
puhunut mulle siinä, tai mitä mä oon
vastaillut, mä vaan muista sen kokemukset,
että siellä oli varmaan niinku tuhat katsojaan,
että niit oli siellä ytkin parvella, joka paikassa
niin mä muistavaan sen, että
mitä ikinä mä niinku sanoin siellä

lavalla, niin se
koko tuhattainen yleisö nauro,
ja sit siitä mulla jää jotenkin
sellainen kokemus, että
jonnekin tonne takaraivoon, että
ehkä mä voin olla hauska,
tai että ehkä ihmiset voisi nauraa mulle,
niin sit se ehkä
jollain tavalla on sitten,
niin ehkä se oli sit sellainen
tärkeää, että mä
senkin kokemuksen voimalla ajattelin,
että ehkä mä vain uskoin.
Muisteko se yhtään, kuka se oli sen?
En muista yhtään. Mielenkiintoista.
Kuka ottaa lavalla ihmisen?
Nii. Vielä joku, joka on vähän
vasta hakoneen, että se on ottanut oikein
jotain, se on nähnyt, että tästä tää toimii.
Nii. Se on varmaan tietysti
tehnyt niin paljon niitä, ja sit näkee,
että osaa heti sanoa. Se on heti kahtunut,
tuolla on maailma hauskinainen.
Hän tee vielä sinne tiedä.
Niin, toi pitää ottaa toi. Hän tekee
tämänkin tosi hyvin.
Mutta se on jännä, kun kyllähän sitä oppii,
niin kuin säkin tiedät, kun jutteli yleisöntä
aika nopeasti on siinä kuvaa. Mä toki tälle
kannata puhua tästä ei tuu mitään, eikä se
haluu mennä eteenpäin, ja sit jostain
taas näkee, että tää on niin kuin
tän kanssa, käydään koko iltata tätä.
Joskus joku katsoja näytti mulle,
kun mä aloin juttelees sille eturisissa,
se näytti mulle heti näin.
Niin ku kuulijoille,
tiedoksi sitä siis sormella tästä,
niin ku kaulan poikki semmosen liikkeen,
niin tota, sit mä heti jätin hänet
mutta se oli semmoinen hieno varanne,
eikä se varmaisi viihty siin koko illan
kyllä nauro, mutta se oli hänen tapas,
että jätän mut rauhaa, mutta okei.

Ja tuossa on hyvä, koska se ihmisiä pelkää,
mennään eturin, ja sit ne otetaan,
mutta eihän me ikinä oteta sellaista tavalla,
joka ei halua, et totta kai saatetaan kysyä
jotain, no mikä sun nimi on, ja sit siin
aika nopeasti huomattu, hän ei halua jutella
mennä eteenpäin. Mutta yleensä ne,
ketkä koko iltata ollaan, niin ne on kyllä mukana
siltä, mutta ihmisiä nää sitä sieltä takaa,
voi olla myös, et se ei ollut, et me
eteenpäin, vaan olisit, et mä tapasut.
Niin, nyt se on se, mikä
mulla menee vuoroksi.
Tää oli se, mitä.
Hirveätä. No mut toi oli hyvä muisto,
se oli merkittävä, kyllä.
Oks sulla jotain suositusta meidän
kuulijoille, mikä on muu kuin muuttakaan
Suomellinen? No kun tässä on tota,
niin emmä sitä suosittelle kellekään,
ettei tuustin, ja minä haluan pitää
sen paikan itsellä, niin tota,
mulla on kolme suositusta, mut jos on
kiire, niin Sip, mä sanoin vain.
Ei meillä ole kiire, sä voit ihan rauhasta,
toi meteli vaan välillä tuolta pistää.
Mietin siis, mulla on kolme suositusta,
mä en osannut päättää, minkä mä näistä
valitse, mulla on yksi suositus,
joka tekee meidän omasta elämästä parempaa,
Sip, mulla on toinen suositus, joka parantaa
maailman, ja sitten kolmas suositus,
mikä olisi hyväks meidän luovuudelle.
No nää kaikki mä haluan kuulla.
Okei. No se ensimmäinen
suositus on se, että
mä olen löytänyt itse tämmöisen
valaistumisen, että mä haluisin suositella
kaikille aamuja.
Mä oon itsekin tämmöisenä
iltavirkkuna ja aamuntorkkuna,
aina vähän jotenkin aliarvioinu
aamujen merkitystä, nyt mä oon
tajunnut sen, että aamut on tärkeintä

ja parasta, mitä meillä on.
Niin mä haluisin, niin, tulla sulla
heti joku lisäkysymys. Lisäkysymys aamulla
tarkotat noin, niin ku, mitä kello on aikaan.
No okei, itse asiassa nyt tästä voidaan
sanoa niin, että se voi olla jokaiselle
ihmiselle yksilöllinen aikaa, että se
voi haluta herätä viideltä joku herää
kymmeneltä, mitä ikinä se onkaan.
Ehkä tarkoitan sitä niin, ku,
ensimmäisiä tunteja, että se on ratkaisu,
että miten aloitat päivässä.
Mä oon yhtäkkiä tajunnut sen
asiaan, ku mä oon alkanut panostaa mun
omiin aamuihin ja jotenkin tulee
tietoseksi siitä, milloin päivä
lähtee huonosti käyntiin tai milloin
se lähtee hyvin. Ja mä oon
alkanut tosi tarkkaan, etekin vaalimaan
siitä, että miten mä saan sen
täydellisesti semmosen unelmien aamun
aina, mikä on mulle hyvä, niin sitten
mä oon huomannut semmosen asian, et jos
aamu alkaa jotenkin päinheilvettä,
niin se vähän värittää sen
koko päivänä, koko päivä menee vituiksi.
Mutta sitten taas, jos aamuun
aloittaa tosi hyvin, niin sitten
siitä se kertautuu niin, että koko päivä
menee hyvin. Jos päivät menee hyvin,
niin koko viikko menee hyvin. Ja mä oon
tajunnut tämän, että
jos me jotenkin pelastetaan meidän aamut,
niin se
koko elämä tulee menee hyvin.
Viime podcastissa Ville Müllerinen
suositteli aamuliikuntaan.
Ah, no se voi olla.
Se on vähän sama, että se on tavallaan
se aamu. Ei se tarvitse ole liikunta, mutta
tavallaan se saa sun oman hyväksetä.
Kerro jonkun konkreettisen esimerkin, että
miten mä helposti voisin, vaikka
jos mä en ois tietoinen siitä,

mä voisin aloittaa mun aamut päinheilvettä
esimerkiksi sillä, että mä laitan
herätyskellä on soimaan mahdollisimman myöhään,
sitten sen jälkeen mä
torkutan ekat 20 minuuttia,
joten mä olen jälkeen kiireellä ylös
ensimmäisenä avaan Somen,
käyn herättää lapsen, on heti kiireessä
jotenkin tunkella sitä lasta kouluun,
tulee kiireä, stressa on tunnu fiilis
ja mä oon sen vaikka jonkun Somen kautta
päästänyt puol-Suomeen
sinne mun sänkyyn
ja jotenkin se lähtee huonon fiiliksellä
ja sitten tulee se kiireä stressi.
Mutta sen sijaan mä alkanut nyt tekeen niin,
että pyrin heräämään
kaikessa rauhassa vaikka jo tuntia ennen,
kun lasta pitää herättää.
Nämä nimessä sä puhelimeen koskee
ja mitään Someen avata ensimmäiseen
vaikka kolmeen tuntia ollenkaan,
että ei sinne ollenkaan
vai että sitten ne aamut aloitetaan
hyvillä asioilla, että ensi
voi vaikka just
käydä pikkulenkilä, tehdä vaikka jonkun
nopeen aamun venyttelyn, keittää kahvit
kaikessa rauhassa, kirjoittaa aamusiin
mut meditoida, tehdä jotain
hyviä asioita itselleen.
Vihersmuuties,
joku sitrunavesi
kahvi, ja se, että saa aloittaa sen päivän
silleen, että ei ole kiire, että mä en heti
oo jonkun toisen palveluksessa
juoksemasi jonnekin, vai
miten ihanaa se aamua vaikka aloittaa silleen
eikä puol tuntia, mä vaan istun
yksin hiljaisuudessa siinä keittiön
pöydään ääres, siemaailmas, kahviin ja
kirjoittamassa aamusivuja, ja sit
kaikessa rauhassa meidän herättelee sen lapsen,
sit kun mulla on se oma rauha jo.

Sä taiva liian onnellinen nyt kyllä.
Joo, mutta se onkin, kato, kun mä oon alkanut
miettiä näitä aamuja, niin sit mä suosittelen
kaikille, että elköö menkö
heti ensimmäisenä sinne
ei torkutusta, eikä sitä
somea, vaan jotain semmoista
kaunista ja söpövä kivaa itselle
heti aamusta, niin sit tulee hyvät taivet.
Mä suosittelen, panostakaa aamuihin.
No mikä on se, mikä on hyväks maailma?
Maailmalle. Myötä
tunto. Mulla on
sellainen fiilis, että jokaisen
ihmisen pitäisi keinolla, millä hyvänsä
opettele itse
kysy kaverilta, lue oppaita,
harjoittele, ota vastuu siitä,
että jotenkin, että kaikkien
ihmisten pitäisi harjoitella
myötätunto. Mua
jotenkin ahdistaa se, että mulla tuntuu, että
mun mielestä maailma on
niin kuin pilalla
sen takia, että mä en tee johtuksi, että
mulla on kadoitettu yhteys
itseme ja toisimme vai miten, mutta
että... Liian kiireisi aamuja.
No se voi olla siitäkin, mutta se, että
meillä puuttuu, että me tunnetaan suunnilleen
myötätuntoon, niin kuin ehkä niin kuin omia lapsia
tai jotain omia... Miten myötätuntoon harjoitellaan?
No
yksi juttu voi olla vaikka se, että
aloittaa vaikka ensi voi olla
kans silleet feikitiljumeikit,
niin kuin, että jos et sä oikeasti tunne
myötätunto, niin esitä vaikka
ja pidä se
ilkeysä kitinä ja kiusaaminen
ja niin kuin pahuus sisällässä.
Mä puutte siis suoraan mulle.
Niin tota
ehkä sitä...

Niin, siis en mä tiedä, että pitäiskö
ehkä yritä yrittää asettua
niin kuin toisen asemaan, että mä oon välillä
vaikka miettinyt sitä, että vaikka tämmöisessä
poliittisesti
polarisoituneessa
niin kuin
ilmapiirissä, jotenkin helposti me tullaan
jotenkin semmosiks, että se
muuttuu semmoseks vihaamieliseksi.
En mä tiedä edes, miten sitä harjoita...
Mä ehkä sanoisin näin aikuisille
ihmisille, että selvitä.
Selvitä itse, että nyt kukaan ei tullut sitä
opettaa, mutta opettelen niin, että sä pystyt
tunteen myötä tuntuu semmoista ihmistä kohtaa,
jonka kasvattaa eri mieltä
ja josta sä ajattelen, että työ on kusipää pellä.
Sen mä tiedän, että mikä lapsille sanotaan,
että kasvattaa empatiä nuorille on,
siis esimerkiksi fiktiokirjojen
lukeminen, ja me joku viikataan, että semmoinen
pystyy samastamaan toiseen ihmiseen
ja sen ongelmiin ja sen lähtökohtiin
muualle. Mutta sit mä törmään
ihmisiä, jotka ihan psykopattejat,
jotka aina jotenkin...
Mä luen pelkkään fakttakin, jos mä luen vain tietokirjojen.
Niin täskö sun lukee joku
aidosti joku romanioskus?
Se on keksittyä.
Joo.
Ja sitten se on musta jotenkin pelottava semmoinen
maailma, missä me ehkä tunnetaan
myötä tuntua, vain kaltaisiamme kohtaan.
Tavallaan, että me samastutaan
vaan jotenkin niihin ihmisiin,
ketkä on vaikka just
poliittisesti samalla puolella,
kun me tai ketkä jakaa sen saman
elämän filosofian tai ne omat
ystävät tai perheen. Ja sen, että sit jos joku
on erilainen
tai ajattelee jotenkin päivästä

sieltavalla, niin se myötä tuntua
loppuu jotenkin siihen. Ja musta se on
jotenkin vähän hirvittävän maailma, että jos me voidaan
vain
tunteen myötä tuntua pelkästään
itsemme kaltaisia kohtaan.
Se on niin kuin, että me tunne myötä tuntua kaikkiin,
paitsi niilläkin on kiireää, mut koska
ne on ihan itse ansannut.
Hoitamme, että mietin, miten se
ei kun niissä... Itse se on pitää järki.
Olmas on mikä oli hyväks mille?
Hei, niin, siis
luovuuden, tämä on tämmöinen niin kuin
kevyempi. Siis mä suosittelen kaikille
ihmisille improvisaatio
kokkausta.
Siis ihan vaan sitä, että kun ihmiset
on hirveän paljon tekee ruokia,
me katotaan reseptiin ja kuunnellaan, mitä
muut tekee tai jossain
someskiertää joku resepti tai katsotaan
jostain, kuukleetaan ohjeita.
Mä suosittelen rohkeasti heittäytymään semmoseen,
että laittakaa hetkeksi
ja poisi, älkää kuukleettako mitä reseptiä,
me ette vain kauppaan
sen ostoskorin tai kärryn kanssa,
kerää ette vain sen korin täyteen ihan
sattumavarasiin hyviä juttuja
ja sit me ette himaan miettiin, mitä tästä tulisi.
Mä alkanut harrastaa semmoista.
Mä en enää yhtään katon mitä reseptiä,
mä vaan keräälle asioita ja kokeilein
ja keksin itseä. Välil se menee päin helvettiin
ja välil tulee tosi hyvä,
mutta sit musta tuntuu, että se on niin kuin hyväks
luovuudelle tommoset
arkisetkin asiat, ettei kaikkien vaan
jonossa, vaan vähän yhtekin
patistaa itseässä semmoseen, että
keksin nyt itse.
Tulemme hirveän hyvä mielenkiintoista,
että mä mekkään kauppaan, vaan mä katson mitä

mä voin tehdä. Ja sit siksi mä löydän
jostain kuivakaapisti, että okei,
tommosia linssejä, mä taas ne liikoo
ja sit, miten sit tulet uusi,
mikähän toi on joku koukoskermaa, laitetaan se
tonne ja mitä sitä liian kaapisti löytyy.
Selleria, no se tonne.
Siis sehän on parasta, kun on se tilanne,
jos on vielä parempaa, et ei edes me kauppaan,
vaan että on se tilanne, et meille
ei ole mitään. Kaapit on tyhjät.
Suomenlinnas menee aina sunnuntaisi kuudelt
kauppakiin, niin mulla tosi usein sunnuntaisi
käysi, kun mä unohdan sen.
Mä tajun seitsemältä, et meille ei ole mitään.
Mä olen koko viikonlopu jossain
keikkareissulla, mä en ole käynyt kauppasi,
ei ole mitään. Ja sit just
pitää tehdä noin, ja yhtäkin vahingos tulee
kurmeeta. Niinpä.
Niinpä. Toivoisella hyvä
solon nimi kans, vahingos tulee
kurmeeta. Joka tuo keskin kertaa
kurmeeta pukkaa.
Ja sit toi ne, mikä siinä on, kun kaikki
vaan onnistuu?
Se on just näin, sit hellu aina sanoo,
se on, se on,
tämä ei ollut hänen keksimällä osassa oli
kuulusten joltain, mutta aina kun me ollaan
jossain, että meillä on jotenkin hieno
meininki, että me istutaan jossain
luksusmyökin pihapaliussa
tai kylpylän spaaporeammeessä,
jos kumppala sit kädessä, niin sit hellu
aina sanoo, tälleen menee, kun meillä menee
huonosti.
Tää on aika hyvä lopettaa mun mielestä.
Ei kertoo, käsiteltiksemme kaikki tarvettava.
Ei tiedä.
Sori, kun mä vähän rupeisin tuon syöskohdalla,
mutta sit mä ootin rauhan takas, kun tuli
yhtäkkiin toi hirveen meteli, tuolla toivottavasti
et se ei kuuluttele nauhalla, mutta jos kuuluu,

niin se on, se on, se on saanan maha.
Niin onki, tuolla se yrisei,
nyt mun täytyy varmaan lähteä syömään.
On, mutta hei kiitos, kiva, kun olit
vieraana täällä näin, niin saana
Peltolan soloon
kesällä ja syksyllä ties missä, niin menkää
syksyllä viimeisestä.
Nyt mä mainostan, jos mä kuulteleksin.
Joo, toukokuun 20-päivä
Mikkelissä
ja toukokuun 27-päivä
Rovaniemmel-Komikossa.
Okei, missä Mikkelissä?
Mikkelissä, mikä se on?
Gastropoop Eino, missä on stand-upin
enemmänkin, ja sitten
Rovaniemmel-Komiko,
Saanomaria Peltola,
Instagramista löytyy, niin siellä on sit huutalen
lisää.
Insta-linkkin tuohon
sinne podcast-tietoihin, sinä kysit siellä
sit, kun sä katot niitä tietoja, niin sinne
mä laitan sen, mutta hei, tämä oli
meidän vitsitsikseen tällä kertaa. Kiitos, kun
katsoit, muistaa tilata, tämä
niin tiedet, kun tulee uusi jakso. Kiitos, moi.
Kiitos.